

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. března 2024 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Michala Tomáše a soudců přísedících Tomáše Sedláčka a Ing. Milana Veselého **t a k t o** :

Obžalovaná

Z [redacted] K [redacted]

narozená [redacted] v [redacted], nezaměstnaná, trvale bytem [redacted]
[redacted]

je v i n n a ž e,

I. Z [redacted] K [redacted] a D [redacted] K [redacted], narozená [redacted], která byla uznána vinnou rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 6 T 1/2023-98 ze dne 5.1.2023, společně:

v době od 1. 5. 2017 do 21. 2. 2019 po společné a vzájemné domluvě z domu na adrese [redacted], čerpali finanční dotace na projekt D [redacted], z Evropského sociálního fondu v rámci Operačního programu Zaměstnanost poskytovatele Ministerstva práce a sociálních věcí s příspěvím fondů Evropské unie, na tři dílčí projekty - S [redacted] z. s., IČO: [redacted], reg. č. CZ.03.1.51/0.0/0.0/16_132/[redacted] v celkové výši poskytnuté dotace 3.000.444 Kč, O [redacted] z. s., IČO: [redacted], reg. č. CZ.03.1.51/0.0/0.0/16_132/[redacted] v celkové výši poskytnuté dotace 3.000.444 Kč, H [redacted] z. s., IČO: [redacted], reg. č. CZ.03.1.51/0.0/0.0/16_132/[redacted] v celkové výši poskytnuté dotace 3.000.444 Kč, a to tím způsobem, že Z [redacted] K [redacted] přiměla D [redacted] K [redacted], aby v rámci připravovaného projektu D [redacted], propůjčila na pozici

Shodu s prvopisem potvrzuje: Květa Plchová

předsedkyně sdružení své osobní údaje, včetně vlastní identity s cílem delegovat získané pravomoci k jednotlivým aktivitám plynoucích z pozice předsedkyně vzniklých spolků centralizovaných v projektu D [redacted] na Z [redacted] K [redacted], která s ohledem na svou trestní minulost nemohla danou pozicí v těchto spolcích aktivně sama vykonávat, D [redacted] K [redacted] tak zcela vědomě vstoupila do jednotlivých spolků a stala se jejich předsedkyní s pravomocemi danými její pozicí, následně pak delegovala své pravomoci dle původní dohody mezi oběma jmenovanými na Z [redacted] K [redacted], která následně za jednotlivé spolky vystupovala jako hlavní autorita, de facto jako legální předsedkyně sdružení, zejména pak používala finanční dotační prostředky v rozporu se stanoveným účelem a využívala je pro svou vlastní potřebu k nákupu zboží a služeb, minimálně v těchto případech:

- 1) dne 13. 8. 2017 k nákupu 2 ks matrací, 2 ks příkrývek a 2 ks polštářů u spol. TIENS Czech Republic, s.r.o., IČO: 27397556 zaplacených z účtu I [redacted] H [redacted] č. [redacted]/2010, Fio banka a.s., ke kterému měla Z [redacted] K [redacted] dispoziční právo, v celkové výši 74.114 Kč,
- 2) dne 13. 8. 2017 k nákupu zájezdu č. [redacted] u spol. Alexandria a.s., IČO: 25661507 zaplaceného z účtu I [redacted] H [redacted] č. [redacted]/2010, Fio banka a.s., ke kterému měla Z [redacted] K [redacted] dispoziční právo, v celkové výši 58.350 Kč,
- 3) dne 9. 9. 2017 k nákupu kosmetiky u spol. Nobilis Tilia s.r.o., IČO: 25497006 zaplacenou platební kartou č. [redacted] vystavenou na jméno Z [redacted] K [redacted], vydanou k účtu č. 115-[redacted]/0100, Komerční banka a.s., majitele C [redacted] z.s., v celkové výši 11.589 Kč,
- 4) dne 4.1. 2018 k nákupu 2 ks permanentek u spol. GMF Aquapark Prague a.s., IČO: 27642127 zaplacených platební kartou č. [redacted] vystavenou na jméno Z [redacted] K [redacted], vydanou k účtu č. 115-[redacted]/0100, Komerční banka a.s., majitele H [redacted] z.s., v celkové výši 10.680 Kč,
- 5) dne 12. 7. 2018 k nákupu chytrých hodinek Apple Watch Series 3, mobilního telefonu iPhone X 256 GB u spol. Alza.cz a.s., IČO: 27082440 zaplacených platební kartou č. [redacted] vystavenou na jméno Z [redacted] K [redacted], vydanou k účtu č. 115-[redacted]/0100, Komerční banka a.s., majitele C [redacted] z.s., v celkové výši 79.670 Kč,
- 6) dne 17. 8. 2018 k nákupu zájezdu č. [redacted] u spol. Alexandria a.s., IČO: 25661507 v celkové výši 49.300 Kč, zaplaceného ve 3 platbách, konkrétně dne 17. 8. 2018 platební kartou č. [redacted] vystavenou na jméno Z [redacted] K [redacted], vydanou k účtu č. 115-[redacted]/0100, Komerční banka a.s., majitele C [redacted] z.s., ve výši 20.000 Kč a 9.300 Kč, dne 18. 8. 2018 platební kartou č. 5106*****2798 vystavenou na jméno Z [redacted] K [redacted], vydanou k účtu č. [redacted]/2010, Fio banka a.s., majitele S [redacted] z.s., ve výši 20.000 Kč,
- 7) v období od 18. 10. 2017 do 21. 2. 2019 k uhrazení části svého vysokoškolského studia, konkrétně školného a poplatku za podmíněný zápis u Univerzity Jana Amose Komenského Praha s.r.o., IČO: 46358978 v celkové výši 95.600 Kč, zaplacených v několika platbách z účtů spolků, ke kterým měla Z [redacted] K [redacted] dispoziční právo, konkrétně dne 18. 10. 2017 z účtu č. [redacted]/2010, Fio banka a.s., majitele S [redacted] z.s. ve výši 5.000 Kč a 300 Kč, dne 30. 11. 2017 z účtu č. [redacted]/2010, Fio banka a.s., majitele S [redacted] z.s. ve výši 20.000 Kč, dne 2. 2. 2018 z účtu č. [redacted]/0800, Česká spořitelna a.s., majitele S [redacted] z.s. ve výši 25.000 Kč, dne 5. 9. 2018 z účtu č. č. 115-[redacted]/0100, Komerční banka a.s., majitele H [redacted] z.s. ve výši 25.000 Kč, dne 24. 9. 2018 z účtu č. 115-

██████████/0100, Komerční banka a.s., majitele C ██████████ z.s. ve výši 5.300 Kč, dne 21. 2. 2019 z účtu č. 115-██████████/0100, Komerční banka a.s., majitele C ██████████ z.s. ve výši 15.000 Kč,

čímž obžalovaná Z ██████████ K ██████████ a D ██████████ K ██████████ úmyslným společným jednáním fakticky způsobily na neoprávněně vyplacených dotacích škodu v celkové výši 379.303 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí škodu ve výši 85 % z této částky, tedy 322.407,55 Kč a České republice zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí škodu ve výši 15 %, tedy 56.895,45 Kč,

II. Z ██████████ K ██████████ a D ██████████ K ██████████, narozená ██████████, která byla uznána vinnou rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 6 T 1/2023-98 ze dne 5.1.2023, společně

D ██████████ K ██████████ jako předsedkyně spolků H ██████████ z. s., IČO: ██████████, se sídlem ██████████ C ██████████ z. s., IČO: ██████████, se sídlem ██████████ a S ██████████ z. s., IČO: ██████████, se sídlem ██████████ v přesně nezjištěné době, po vzájemné domluvě pověřila Z ██████████ K ██████████ k vykonávání veškerých činností vyplývajících z pozice předsedkyně spolků, na základě čehož Z ██████████ K ██████████ vystupující za uvedené spolky nejméně v období od 1. 11. 2017 do 6. 2. 2019 na adrese ██████████, okres Praha - západ, uváděla nepravdivé údaje v rámci listin předkládaných v rámci dotace z Operačního programu Zaměstnanost financovaného z Evropského sociálního fondu v rozsahu 85 % a ze státního rozpočtu České republiky v rozsahu 15 % od poskytovatele Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČO: 00551023, se sídlem Na Poříčním právu č. p. 376, 128 00 Praha, konkrétně na projekty:

1. S ██████████ z.s., registrační číslo CZ.03.1.51/0.0/0.0/16_132/██████████, která byla schválena na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPZ/1.2/132/██████████ ze dne 28. 7. 2017, v úmyslu neoprávněně se obohatit a v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace:
 - 1.1. nejdéle dne 1. 8. 2018 předložila zprávu o realizaci č. 2, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 11. 2017 do 30. 4. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí A ██████████ B ██████████, A ██████████ K ██████████, N ██████████ K ██████████, O ██████████ P ██████████, S ██████████ A ██████████ P ██████████, I ██████████ S ██████████, oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 3, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 180.576 Kč, přičemž na základě těchto nepravdivých údajů byla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí neoprávněně vyplacena částka ve výši 180.576 Kč,
 - 1.2. nejdéle dne 13. 1. 2019 předložila zprávu o realizaci č. 3, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 5. 2018 do 31. 10. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí F ██████████ B ██████████, E ██████████ B ██████████, S ██████████ I ██████████ F ██████████, A ██████████ K ██████████, O ██████████ P ██████████, N ██████████ R ██████████, V ██████████ S ██████████, D ██████████ T ██████████, oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne

předložila navazující žádost o platbu č. 4, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 287.280 Kč, přičemž požadovaná částka nebyla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, z důvodu identifikace nezpůsobilých výdajů spočívající v nesplnění bezúhonnosti pečující osoby Z [REDACTED] K [REDACTED], vyplacena,

2. Dětská skupina H [REDACTED], registrační číslo CZ.03.1.51/0.0/0.0/16_132/[REDACTED], která byla schválena na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPZ/1.2/132/[REDACTED] ze dne 22. 6. 2017, v úmyslu neoprávněně se obohatit a v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace:
 - 2.1. nejdéle dne 20. 8. 2018 předložila zprávu o realizaci č. 2, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 11. 2017 do 30. 4. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí A [REDACTED] B [REDACTED], A [REDACTED] K [REDACTED], N [REDACTED] K [REDACTED], I [REDACTED] F [REDACTED], O [REDACTED] P [REDACTED], S [REDACTED] A [REDACTED] P [REDACTED], I [REDACTED] S [REDACTED] oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 3, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 164.160 Kč, přičemž na základě těchto nepravdivých údajů byla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí neoprávněně vyplacena částka ve výši 164.160 Kč,
 - 2.2. nejdéle dne 23. 1. 2019 předložila zprávu o realizaci č. 3, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 5. 2018 do 31. 10. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí M [REDACTED] B [REDACTED], F [REDACTED] B [REDACTED], S [REDACTED] M [REDACTED], S [REDACTED] A [REDACTED] P [REDACTED], M [REDACTED] Š [REDACTED], D [REDACTED] T [REDACTED] oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 4, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 205.200 Kč, přičemž požadovaná částka nebyla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, z důvodu identifikace nezpůsobilých výdajů spočívající v nesplnění bezúhonnosti pečující osoby Z [REDACTED] K [REDACTED], vyplacena,
3. C [REDACTED] z.s., registrační číslo CZ.03.1.51/0.0/0.0/16_132/[REDACTED], která byla schválena na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPZ/1.2/132/[REDACTED] ze dne 15. 8. 2017, v úmyslu neoprávněně se obohatit a v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace nejdéle dne 6. 2. 2019 předložila zprávu o realizaci č. 2, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí a pečující osoby A [REDACTED] I [REDACTED], narozené 1 [REDACTED], za sledované období od 1. 5. 2018 do 31. 10. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí A [REDACTED] K [REDACTED], M [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] Z [REDACTED], M [REDACTED] Z [REDACTED], oproti skutečné docházce a při dokladaci docházky A [REDACTED] I [REDACTED] si byla vědoma, že pečující osoba A [REDACTED] I [REDACTED] nesplňuje podmínky odborné způsobilosti pro výkon této činnosti uvedené v specifických pravidlech v kap. 5.3.2., na základě čehož by nevznikl nárok na dotaci za dobu přítomnosti A [REDACTED] I [REDACTED] jako pečující osoby, čímž na základě uvedení těchto nepravdivých údajů splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost

čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 3, v níž požadovala, na základě uvedené zprávy o realizaci, vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 188.784 Kč, přičemž na základě těchto nepravdivých údajů byla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí neoprávněně vyplacena částka ve výši 173.781,78 Kč, když zbývající požadovaná částka ve výši 15.002,22 Kč nebyla ze strany poskytovatele, z důvodu pozdního předložení zprávy o realizaci, vyplacena,

čímž obžalovaná Z██████████ K██████████ a D██████████ K██████████ úmyslným společným jednáním fakticky způsobilý na neoprávněně vyplacených dotacích škodu v celkové výši 518.517,78 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí škodu ve výši 85 % z této částky, tedy 440.740,11 Kč a České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí škodu odpovídající 15 %, tedy 77.777,67 Kč a dále hrozil vznik škody v celkové výši 507.482,22 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupenému Ministerstvem financí ve výši 85 % z této částky, tedy 431.359,89 Kč a České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí ve výši 15 %, tedy 76.122,33 Kč, to vše v celkové výši škody 1.026.000 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu ve výši 85 % z této částky, tedy 872.100 Kč a České republice ve výši 15 %, tedy 153.900 Kč,

t e d y

ad I) jednak společným jednáním použila prostředky získané účelovou dotací v nikoli malém rozsahu na jiný než určený účel a způsobilá takovým činem větší škodu,

jednak společným jednáním neoprávněně použila finanční prostředky pocházející z rozpočtu spravovaného Evropskou unií a způsobilá takovým činem větší škodu,

ad II) jednak společným jednáním se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu v úmyslu uvést v žádosti o poskytnutí dotace nepravdivé údaje a způsobilá takovým činem značnou škodu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak společným jednáním uvedla nepravdivé údaje, a tím umožnila neoprávněné použití finančních prostředků z rozpočtu spravovaného Evropskou unií a způsobilá takovým činem větší škodu,

č í m ž s p á c h a l a

ad I) jednak přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 4 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

jednak přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

ad II) jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

jednak přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 212 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná Z [REDAKCE] K [REDAKCE], narozená [REDAKCE], povinná nahradit poškozeným:

- České republice, zastoupené Ministerstvem financí, IČO: 000 06 947, se sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1 – Malá Strana, škodu ve výši 763.147,66 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,5 % p.a. z částky 763.147,66 Kč jdoucím od 11.6.2022 do zaplacení,
- České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí, IČO: 005 510 23, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, 128 00 Praha 2 – Nové Město, škodu ve výši 134.673,12 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,5 % p.a. z částky 134.673,12 Kč jdoucím od 11.6.2022 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená jednak Ministerstvem financí, IČO: 000 06 947, se sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1 – Malá Strana, a jednak Ministerstvem práce a sociálních věcí, IČO: 005 510 23, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, 128 00 Praha 2 – Nové Město, odkazuje se zbývajících částí svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav popsany ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná Z [REDAKCE] K [REDAKCE] v hlavním líčení popřela spáchání projednávaných skutků a uvedla, že za celou projednávanou věcí stojí pan S [REDAKCE], který ji devět let očerňuje a na Facebooku napsal, že udělá cokoli, aby ji dostal do vězení. Vzhledem k tomu, že pan S [REDAKCE] je přítomen u hlavního líčení, bude výpověď obžalované omezená, aby pan S [REDAKCE] nemohl použít její výpověď proti ní. Pan S [REDAKCE] totiž nechal natočit reportáže o školce obžalované, která se kvůli tomu dostala do problémů, a také jezdil za přáteli obžalované, aby se postavili proti ní.
3. Školka byla založena na základě dohody mezi svědkyní K [REDAKCE] a matkou obžalované, svědkyní I [REDAKCE], které se znaly. Obžalovaná v té době byla na rodičovské dovolené. Svědkyně I [REDAKCE] měla vazby na dotační kancelář v Hradci Králové, kam se obžalovaná vydala a paní z dotační kanceláře popisovala, jak vše dobře funguje. Obžalovaná se pak se svědkyněmi I [REDAKCE] a K [REDAKCE] dohodly, že vstoupí do zapsaného spolku a budou provozovat jednu dětskou skupinu, která se zapsala, a začaly se pro ni řešit dotace. Svědkyně K [REDAKCE] byla předsedkyně spolku. Když byla dotace schválena, hledaly nemovitost, kde by byla dětská skupina provozována. Na radu dotační kanceláře byl vybrán objekt ve Z [REDAKCE], kde však pronajímatel požadoval nájem ve výši 75.000 Kč měsíčně. Tak vysoký

nájem ale nebylo reálné z dotací hradit, načež dotační kancelář nabídla k odkupu další dvě dětské skupiny, ve kterých se pohádalo jejich vedení, a skupiny již mají schválené dotace. Na to obžalovaná a svědkyně I. [redacted] a K. [redacted] přistoupily a až při převodu dětských skupin zjistily, že ve skutečnosti šlo o dětské skupiny, které vytvořila ona dotační kancelář, která takto obchodovala. Peníze z dotací byly ale poukázány až několik měsíců po pronájmu nemovitosti, takže si jak svědkyně K. [redacted], tak svědkyně I. [redacted], půjčily peněžní prostředky potřebné k hrazení nájemného, provedení rekonstrukce a nákupu vybavení. Kvůli rekonstrukci byl opakovaně odložen začátek provozu dětských skupin, které tak začaly fungovat až 1.11.2017. Před zahájením činnosti školky dělaly obžalovaná a svědkyně I. [redacted] a K. [redacted] vše společně, po zahájení měla mít obžalovaná na starost péči o děti, neboť je předškolním pedagogem, svědkyně K. [redacted] měla na starosti administrativu, ale starala se i o děti. Svědkyně I. [redacted] se starala o děti, přičemž v té době měla k dispozici doklad o svém vzdělání, který však zůstal v bytě obžalované, ke kterému již nemá přístup. Obžalovaná ani svědkyně I. [redacted] nevědí, jaké měla svědkyně I. [redacted] vzdělání, ani kdo tento doklad vystavil. Vzdělání získala někde na Moravě, kdy před rokem 89 pracovala na základní škole v Prostějově, kde působila jako pionýrská vedoucí. Obžalovaná ještě před zahájením činnosti, ke dni 4.6.2017, vystoupila ze spolku provozujících dětské skupiny, aby ji nemohl dohledat pan S. [redacted]. Pana S. [redacted] ale v této věci kontaktovala svědkyně S. [redacted], a ten ji tak opět dělá problémy, kdy inicioval natočení dvou reportáží o školce na TV Prima.

4. Pokud jde platby, které měla obžalovaná dle obžaloby provést, šlo o to, že její matka, svědkyně I. [redacted], do celého projektu vnesla peníze (zhruba 300.000 Kč) a provedením předmětných plateb se jí peníze vracely. K tomu existovala i dokumentace, kterou ale obžalovaná nemá k dispozici, jelikož zůstala ve školce. Platby tedy neprováděla obžalovaná, ale její matka. Platební kartu měla k dispozici obžalovaná, která kartu své matce půjčovala. Stejně jako svědkyně I. [redacted] vnesla do projektu peněžní prostředky i svědkyně K. [redacted], která si brala úvěry u banky, kdy tyto úvěry byly hrazeny z provozu školky. Pokud jde o platbu společnosti Tiens, šlo o zboží pro svědkyni I. [redacted]. Ohledně platby školného na vysoké škole byla sepsána smlouva mezi obžalovanou a dětskými skupinami, neboť obžalovaná potřebovala získat vysokoškolské vzdělání, aby mohla zaměstnávat praktikanty, jelikož sehnat jiné pracovníky do dětských skupin bylo velmi obtížné. K účtům měla dispoziční právo svědkyně K. [redacted], která si sama sobě převáděla finanční prostředky, a to i 100.000 Kč, kdy tuto částku si od dětské skupiny S. [redacted] převedla jako úvěr. V době fungování dětských skupin měla obžalovaná příjem pouze z této činnosti, kdy jí byla vyplácena mzda. Svědkyně K. [redacted] pobírala důchod a měla s dětskými skupinami uzavřenu dohodu o provedení práce, kdy si sama sobě vyplatila ve dvou případech 10.000 Kč. Svědkyně I. [redacted] taktéž pracovala pro dětské skupiny, které jí hradily nějakou mzdu. Obžalovaná i svědkyně I. [redacted] ve školce bydlely, kdy nájemné si stanovily na jednu korunu. Školku bylo totiž třeba hlídat před zloději, vytápět, sekát tam trávu či řešit problémy s kanalizací.
5. Pokud jde o evidenci docházky, ve školce zůstala potvrzení o docházce, která byla podepsána rodiči, avšak tato potvrzení buď odvezla svědkyně K. [redacted], případně si je nechal svědek Z. [redacted]. Ve školce byl v provozu elektronický systém docházky, kdy obžalovaná scanovala kartičky dětí v okamžiku, kdy je viděla přicházet. Rodiče se pak ještě zapisovali do sešitu. Jedno dítě docházelo i do dvou dětských skupin, kdy např. dopoledne bylo v jedné skupině a odpoledne ve druhé, s čímž byli rodiče dětí srozuměni a bylo to i uvedeno ve smlouvách. Vykázaná docházka tedy odpovídala realitě, případně byly děti ve školce déle, než bylo evidováno. Obžalovaná do docházkového systému nikdy ručně nezasahovala. Pokud rodiče dětí uvádějí, že vykázaná docházka neodpovídá té skutečné, jde

zřejmě o mstu rodičů za to, že školka zavřela a oni poté neměli kam umístit své děti. Žádosti o dotace vyřizovala dotační kancelář a obžalovaná ani neměla přístup do aplikace, přes kterou se žádosti podávaly. Vztahy s původní dotační kanceláří se vyhrotily, jelikož kancelář odmítala plnit požadavky obžalované, a proto byla angažována nová dotační kancelář. V současné době obžalovaná nepracuje, je evidována na Úřadu práce, pobírá dávky v hmotné nouzi, má dluhy i exekuce na svůj majetek.

6. Svědkyně D. K. uvedla, že s obžalovanou se seznámila v roce 2013 na nějakém školení, poté se párkrát sešly a od roku 2017 se stýkaly pravidelně, kdy svědkyně obžalované a její matce pomáhala s financemi. Obžalovaná a její matka přišly s nápadem na vytvoření dětských skupin a svědkyni požádaly o pomoc, jelikož potřebovaly někoho, kdo by vystupoval jako předseda spolku, kdy svědkyně I. tuto funkci vykonávat nechtěla a obžalovaná nemohla, jelikož byla v insolvenční. Svědkyně chtěla obžalované a její matce pomoci, a proto souhlasila s tím, že bude dočasně působit na pozici statutárního orgánu, ale s obžalovanou byla dohodnutá, že si sežene někoho jiného. Nejprve byly odkoupeny dvě dětské skupiny a pak se zřejmě ještě jedna uvolnila, takže byla přibrána třetí dětská skupina. Svědkyně na počátku pomáhala s rekonstrukcí objektu školky, sehnala společnost, která rekonstruovala dětské toalety, ale do školky příliš nejezdila, jelikož měla problémy s kolenem a nemocného manžela. Do školky svědkyně docházela především v období od listopadu 2018 do ledna 2019, kdy vyřizovala pochůzky, řešila administrativu, ale také pomáhala s hlídáním dětí, kterých v té době bylo asi dvanáct, z nichž asi polovina chodila po obědě domů. Obžalovaná musela odejít z představenstva spolku, jelikož byla odsouzena a na její místo byla napsána nějaká její kamarádka. Tyto změny byly antedatovány. Provoz školky byl ukončen po reportážích, které proběhly v televizi. Když se školka vyklízela, obžalovaná i její matka si mohly odnést pouze osobní věci, zbytek zřejmě zadržel majitel objektu z důvodu nehrazení nájmu. Svědkyně si z objektu odvezla nějaké písemnosti, které poté předala policii.
7. Na provoz školky byly čerpány dotace od MPSV, které byly poukazovány jednak na účet u Komerční banky a pak také na účet u Fio banky, který byl veden na jméno svědkyně. Svědkyně tedy viděla, co se děje na účtu u Fio banky, ale do financování nechtěla nijak zasahovat. Pouze si ve dvou případech převedla částku ve výši 10.000 Kč. Svědkyně si od dětské skupiny S. vzala úvěr ve výši 100.000 Kč, který ale řádně vrátila. Kartu k účtům svědkyně neměla. Do projektu dětských skupin vložila svědkyně prostředky, které získala z půjčky od banky, přičemž šlo o částku ve výši 500.000 Kč. Tyto prostředky byly nezbytné k zaplacení nájmu a dalších nutných plateb, kdy první prostředky z dotací byly poukázány až v lednu 2018. Obžalovaná ani její matka do projektu nic nevložily. Obžalovaná s penězi neuměla hospodařit, kdy hned na začátku si půjčila dvě auta, poté si vzala auto na leasing, ale půjčená auta tři nebo čtyři měsíce nevrátila. Obžalovaná i její matka si také z peněz určených na provoz školky kupovaly věci pro svou osobní potřebu, kdy jiný příjem neměly a neměly ani jiný majetek, kdy jejich věci zůstaly v jejich starém bytě. Obžalovaná i její matka se nastěhovaly do školky, neplatily tam žádný nájem, přestože jim svědkyně říkala, že tam nemohou bydlet zdarma, obžalovaná si z peněz školky zaplatila studium, nebo jela s matkou na dovolenou. Svědkyně neví, zda obžalovaná a její matka měly nějaké úspory, ale obžalovaná svědkyni požádala o půjčku ve výši 50.000 Kč, aby mohla zaplatit energie. Pokud jde o čerpání dotací, svědkyni nejsou známy žádné podrobnosti, když toto zařizovala obžalovaná ve spolupráci s dotační kanceláří z Hradce Králové.
8. Jde-li o hlídání dětí, to zajišťovala především svědkyně I., obžalovaná a svědkyně ve školce také viděla dvě nebo tři vychovatelky. Svědkyně I. ale na hlídání dětí neměla potřebnou kvalifikaci. Z toho důvodu se jí platil kurz chůvy, ze kterého jí ale dvakrát vyhodili. Z toho důvodu chtěla obžalovaná a její matka, aby si kurz chůvy udělala svědkyně,

což ale ona odmítla. Kurz chůvy se pak hradil i dalším vychovatelkám. Na zaznamenávání docházky dětí byl zakoupen softwarový program, jehož používání měla zajišťovat obžalovaná. Svědkyně ale neví, zda ve školce byly nějaké kartičky nebo sešit s docházkou. Když poté kontrola z MPSV zjistila problémy v evidenci docházky, svědkyně navrhovala obžalované, že objednou všechny rodiče, aby chybějící údaje doplnily, ale obžalovaná o to neměla zájem.

9. Svědkyně A ■■■ I ■■■ uvedla, že je matkou obžalované, se kterou provozovaly celkem tři dětské skupiny. Nápad na jejich zřízení přišel po setkání se svědkyní Ř ■■■, která pracovala v dotační kanceláři. Zpočátku ale mělo jít pouze o jednu dětskou skupinu. Poté požádaly o pomoc svědkyni K ■■■ a následně našly vhodný objekt ve Z ■■■, který si pronajaly od svědka Z ■■■. Poté přišla svědkyně Ř ■■■ s tím, že má na prodej další dvě dětské skupiny, jejichž provozovatelé se rozhádali a přesvědčila obžalovanou, aby tyto skupiny převzala. Obžalovaná i svědkyně K ■■■ pak obě skupiny za několik desítek tisíc korun odkoupily. Celý projekt vedla svědkyně K ■■■, která o všem rozhodovala. Svědkyně K ■■■ si na zahájení provozu dětských skupin vzala dva úvěry, ale sama svědkyně do projektu také investovala částku ve výši minimálně půl milionu korun, které dostala darem od kamaráda, jehož jméno si svědkyně nepamatuje. Peníze svědkyni předal v hotovosti a svědkyně pak v hotovosti hradila potřebné výdaje, což byly zejména náklady na dovolenou, či nájemné. Kromě uvedené částky od kamaráda měla svědkyně k dispozici i peníze z dědictví po rodičích, ale neví, o jakou šlo částku, ani neví, kdy rodiče zemřeli. Peníze jí ale rodiče předali ještě před smrtí, takže o tom žádné záznamy nejsou. Tuto částku měla svědkyně v hotovosti a měla ji u sebe. Další peníze pak svědkyni poskytli další přátelé, jejichž jména nezná. Svědkyně v té době pracovala, ale neví, co dělala, asi podnikala. Svědkyně neměla žádné dluhy, obžalovaná měla pouze dluhy, které si někdo vymyslel, a proto svědkyně obžalované s jejich hrazením nijak nepomáhala. Docházka dětí se evidovala pomocí čipu, což dělal ten, kdo měl v ruce přístroj na snímání čipů. Jednalo se o bílou krabičku a kromě toho se čipy daly scanovat dvěma mobilními telefony. Takto se evidovaly příchody a odchody dětí, ale svědkyně již neví, zda děti měly nějaké čipy. Pokud jde o vzdělání svědkyně, svědkyně měla kvalifikaci pro práci s dětmi, ale už neví, o jakou kvalifikaci šlo, ani kde ji získala. Před rokem 89 však tento doklad posílala ZŠ J ■■■ C ■■■ v P ■■■, kde vedla pionýry. Svědkyně vystudovala mnoho škol a absolvovala hodně kurzů, bohužel ale neví jaké a žádné doklady k tomu nemá. Svědkyně ve školce pobírala minimální mzdu. Svědkyně spolu s obžalovanou bydlely ve školce, předtím měla pronajatý pokoj.
10. Svědkyně V ■■■ S ■■■ uvedla, že s obžalovanou se zná delší dobu, neboť mají stejně staré dcery. Obžalovaná jí sdělila, že má v plánu založit školku, kdy již měla založené dětské skupiny a pronajatý dům ve Z ■■■. Svědkyni se nápad líbil, a proto obžalované nabídla, že jí bude pomáhat s marketingem. Svědkyně také vymyslela název D ■■■. Svědkyně byla v té době na mateřské dovolené, nevěděla tedy, kolik práce zvládne, a proto byla dohoda o provedení práce sepsána s manželem svědkyně, který by práci vykonal, pokud by to sama svědkyně nezvládala. Svědkyně si uvědomila, že v projektu je něco špatně v okamžiku, kdy na den otevřených dveří pozvala do školky novináře a obžalovaná se odmítala vyfotit. Svědkyně také zjistila, že za projektem stojí svědkyně K ■■■. Jako vedoucí školky se ale prezentovaly obžalovaná a její matka, které se nechaly nazývat jako generální ředitelka a ředitelka. Svědkyně pak kvůli špatným vztahům svou činnost asi po třech měsících ukončila. Dcera svědkyně do školky nechodila, neboť neměla dokončené povinné očkování. Svědkyně sice na začátku s obžalovanou podepsala smlouvu, ale do školky poté dcera nechodila. Dcera byla ve školce pouze jednou za přítomnosti svědkyně a jednou ji obžalovaná brala na nějaké vystoupení, ale to bylo v rámci přátelství svědkyně a

obžalované. Záznam o docházce dcery do školky tak neodpovídá skutečnosti. Na zaznamenávání docházky měla obžalovaná dva mobilní telefony, kdy přítomnost dětí zaznamenávala během dne do dvou skupin, aby vykazala dostatečnou docházku, Žádné čipy ale svědkyně neviděla, stejně jako neviděla knihu docházky, či jinou evidenci. Svědkyně K [REDACTED] svědkyně nikdy neviděla, ale obžalovaná říkala, že s myšlenkou založení školky přišly obžalovaná a její matka a svědkyně K [REDACTED] jim pomáhala. Jednou byla svědkyně u toho, když obžalovaná vezla prázdné papíry, které měla dle obžalované svědkyně K [REDACTED] podepsat, aby je obžalovaná mohla později využít. Svědkyně v roce 2018 kontaktovala pana S [REDACTED], aby se jej zeptala, zda je obžalovaná odsouzena, kdy pan S [REDACTED] svědkyni potvrdil, že obžalovaná byla odsouzena za podvod. Svědkyně proto už s obžalovanou nechtěla mít nic společného. Svědkyně vystupovala v televizní reportáži ohledně školky, ale tuto reportáž nijak neiniciovala.

11. Svědkyně H [REDACTED] P [REDACTED] uvedla, že její dcera se přátelila s obžalovanou, která začala provozovat školku. Svědkyně pomáhala obžalované před otevřením školky se sestavováním hraček, vybavení, apod. Následně ohledně školky proběhla nějaká reportáž a obžalovaná se svědkyní K [REDACTED] požádaly svědkyni, aby se nechala zapsat namísto obžalované do spolku, který provoz školky zaštiťoval, neboť obžalovaná již nemohla být ve spolku zapsána kvůli jejímu odsouzení. Svědkyně K [REDACTED] ji přitom ubezpečila, že nebude muset nic vykonávat a jde pouze o to, aby ve spolku byla formálně zapsaná, s čímž svědkyně souhlasila. Do školky svědkyně docházela jen občas pomáhat. Žádnou odměnu za to neměla.
12. Svědkyně I [REDACTED] H [REDACTED] uvedla, že ví o tom, že obžalovaná provozovala D [REDACTED], ale nic konkrétního jí známo není. Svědkyně na žádost obžalované zřídila bankovní účet, který poté užívala obžalovaná. Obžalovaná měla totiž nějaký problém s bankou a na nově zřízený účet jí chodila mateřská. S tímto účtem nakládala výhradně obžalovaná, která také disponovala s platební kartou k účtu.
13. Svědek M [REDACTED] Z [REDACTED] uvedl, že obžalované pronajal dům ve Z [REDACTED], kde měla obžalovaná provozovat školku. Nájemní smlouvu svědek sepisoval s obžalovanou a zřejmě u toho byla přítomna i svědkyně K [REDACTED]. Obžalovaná měla smluvně zakázáno v objektu bydlet, ale i přesto tam s matkou a dcerou přespávaly. Svědek si nepamatuje, že by si obžalovaná stěžovala na problémy s kanalizací, či na něco jiného. Nájem byl ukončen z důvodu nehrzení nájmu, a svědek proto přistoupil k vystěhování. V objektu zůstal hlavně nepořádek, prázdné krabice či nefunkční věci. Žádné věci ze školky si svědek nenechal, žádnou dokumentaci neodnášel.
14. Svědkyně D [REDACTED] K [REDACTED] uvedla, že od ledna do dubna 2018 pracovala jako vychovatelka v D [REDACTED], kde se starala o děti. Pracovala na dohodu a její příjem byl 15.000 Kč měsíčně. Spolu s ní tam byla paní L [REDACTED], která měla ve školce svého syna, starala se o úklid a vydávala jídlo. Ve školce působila i obžalovaná, která ale odjížděla do školy. Také tam byla matka obžalované, která svědkyni kontrolovala. Svědkyni K [REDACTED] svědkyně ve školce nikdy neviděla. Jednou tam přišla nějaká žena, je možné, že to byla ona. Svědkyně nabyla dojmu, že školku řídí obžalovaná a její matka. O financování školky svědkyně nic neví. Do školky docházelo maximálně šest dětí. Děti při příchodu přebírala buď svědkyně, nebo obžalovaná. Svědkyně sama docházku dětí nijak nezaznamenávala a neví ani, zda nějaký docházkový systém existoval. Svědkyně nic neví o rozdělení na dětské skupiny, ale ona sama měla smlouvu uzavřenou s dětskou skupinou S [REDACTED]. Některé děti chodily po obědě domů, některé ale ve školce zůstávaly až do 16:00 hod. či 17:00 hod.

15. Svědkyně K [redacted] P [redacted] M [redacted] uvedla, že byla v D [redacted] zaměstnána v kuchyňce, a to zhruba po dobu jednoho měsíce na počátku roku 2018 nebo 2019. Pracovní smlouvu svědkyně podepisovala s obžalovanou, která se jí představila jako ředitelka školky. Na smlouvě bylo zřejmě i jméno svědkyně K [redacted], která jí byla představena jako vychovatelka. Kromě svědkyně K [redacted] se o děti starala obžalovaná a hlavně její matka. Když ráno děti přišly, nikam se to nezaznamenávalo, obžalovaná říkala, že se to eviduje nahoře v kanceláři, což ale svědkyně nikdy neviděla, stejně jako neviděla žádnou knihu docházky, čipy, karty, či jinou fyzickou evidenci. Děti se do skupin nerozdělovaly, ale ve školce byla jedna zavřená třída s hračkami, takže se zřejmě počítalo s tím, že do školky bude chodit více dětí. Tuto místnost využívala pouze dcera obžalované a jiné děti tam chodit nesměly. Obžalovaná společně s dcerou a matkou bydlely v prostorách školky. Svědkyně ve školce přestala pracovat, jelikož tam přijela televize a svědkyně zjistila informace jak o školce, tak o obžalované.
16. Svědkyně Z [redacted] G [redacted] uvedla, že kontaktovala obžalovanou K [redacted], neboť měla zájem o práci v D [redacted] s tím, že by do školky současně chodil i její syn. V té době ale ještě neměla absolvovaný kurz chůvy. S obžalovanou se svědkyně dohodla, že bude zatím ve školce vypomáhat bez nároku na odměnu a současně si bude dělat kurz chůvy, který obžalovaná zaplatí. Svědkyně tedy docházela do školky, a to i se synem, ale neplatila školkovné, ani nebyla sepsána žádná smlouva, a současně chodila na kurz chůvy, který s ní navštěvovala i matka obžalované. Obžalovaná K [redacted] byla ve školce ředitelkou a kromě ní tam ještě pracovala svědkyně K [redacted] a paní I [redacted], která připravovala svačiny a taktéž měla ve školce svého syna. Svědkyni K [redacted] svědkyně ve školce nikdy neviděla. Obžalovaná s matkou bydlely ve školce. Děti si ráno přebíral, kdo mohl, přičemž svědkyně nic neví o nějakém docházkovém systému. O financování provozu školky svědkyně nic neví. Svědkyně nakonec kurz chůvy napodruhé absolvovala, ale do školky nenastoupila. Obžalovaná po ní proto chtěla vrátit peníze za kurz. Svědkyně to řešila s pořadatelem kurzu, kteří jí řekli, že obžalované nic platit nemusí.
17. Svědkyně K [redacted] G [redacted] uvedla, že její matka je známá obžalované. Svědkyně v roce 2018 přijela do Prahy, neměla práci ani bydlení a v této situaci jí obžalovaná nabídla, že může pracovat ve školce jako pečující osoba a zároveň tam i bydlet. Svědkyně má vystudovanou střední pedagogickou školu, měla tedy potřebnou kvalifikaci, a nabídku přijala. Svědkyně ve školce pracovala od 10.9. do 30.11.2018. Děti ve školce přebírala ráno buď svědkyně nebo obžalovaná, přičemž si svědkyně nevsímala, že by se docházka dětí zaznamenávala. Svědkyně dostala zapláceno za první měsíc práce, poté mezi ní a obžalovanou vznikly problémy. Kdy obžalovaná a její matka nebyly spokojeny s její prací, a zapláceno už nedostala, což nijak neřešila, jelikož u obžalované bydlela zdarma. Do školky docházelo zhruba osm až devět dětí.
18. Svědkyně E [redacted] Z [redacted] uvedla, že zastupovala investora, který chtěl po domluvě se svědkyní K [redacted] odkoupit projekt D [redacted]. V této souvislosti školku jednou někdy v květnu, nebo v červnu 2019 navštívila a setkala se zde jednak s obžalovanou a jednak se svědkyní K [redacted], která jí byla představena jako ředitelka školky, která má na starosti ekonomickou stránku věci. Obžalovaná měla na starost provoz dětských skupinek. Při posouzení investice svědkyně vycházela z toho, co jí říkala svědkyně K [redacted], nicméně žádné písemné podklady svědkyně nezkontrolovala. Svědkyně byla ve školce celý den a byla i u příchodu dětí, kdy obžalovaná odešla pro mobilní telefon, aby v aplikaci vyznačila příchod dětí. Investor ale zemřel, takže žádná transakce neproběhla.

19. Svědkyně M. [REDACTED] R. [REDACTED] uvedla, že se ucházela o práci v D. [REDACTED], kdy jednala s obžalovanou, která se jí představila jako ředitelka školky. Svědkyni K. [REDACTED] svědkyně nezná. Svědkyně se do školky přišla podívat i s malým synem, ale nepozdávalo se jí nejen prostředí, ale i přístup obžalované, která ji nechala samotnou s dětmi, odběhla si do kanceláře a svědkyně musela otvírat rodičům. Docházka se neevidovala, což jí potvrdila svědkyně G. [REDACTED], která asi po třiceti minutách přišla. Děti měly hlad, ke svačině dostaly chleba s máslem a v lednici byly uloženy prošlé potraviny. Do školky se pak svědkyně přišla podívat ještě jednou v létě, kdy děti byly venku a nefungoval pitný režim. Svědkyně poté začala hledat o školce informace, našla reportáž „[REDACTED]“, načež zkontaktovala autorku reportáže, která pak natočila i reportáž o školce.
20. Svědek M. [REDACTED] J. [REDACTED] uvedl, že obžalované poskytoval zhruba od poloviny roku 2016 do poloviny roku 2017 služby dotačního managementu. Svědek také založil dětské skupiny H. [REDACTED] a C. [REDACTED], které chtěl sám původně provozovat. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo sehnat vhodné prostory pro dětské skupiny, přenechal svědek obě skupiny svědkyni K. [REDACTED]. Při poskytování služeb svědek spolupracoval jak se svědkyní K. [REDACTED], tak s obžalovanou, kdy převažoval kontakt s obžalovanou. Svědkyně K. [REDACTED] byla vedena jako majitelka spolku a podepisovala smlouvy. Mezi předkládané podklady patřila i docházka dětí, kterou poskytovala obžalovaná ve vyplněném formuláři, do kterého nebylo nijak zasahováno.
21. Svědkyně Ing. J. [REDACTED] R. [REDACTED] uvedla, že pro obžalovanou zajišťovala dotační management pro tři dětské skupiny. Obžalovaná si nejprve založila jednu dětskou skupinu a poté si ještě dvě zdarma převzala od dotační kanceláře, která nenašla volné kapacity, aby je mohla sama provozovat. S obžalovanou svědkyně komunikovala nejprve osobně, poté jí obžalovaná zaslala podklady emailem. Spolupráce trvala asi půl roku a byla ukončena, jelikož obžalovaná přestala platit smlouvenou odměnu. Pokud obžalovaná předkládala docházku dětí, svědkyně ji nekontrolovala a nemohla ručit za její správnost, stejně jako za správnost jiných podkladů. Svědkyně po obžalované nepožadovala výpis z rejstříku trestů a až později se dozvěděla, že byla trestně stíhána.
22. Svědek J. [REDACTED] J. [REDACTED] uvedl, že se s obžalovanou seznámil jako jednatel dotační agentury, kterou si obžalovaná najala v souvislosti s vyřizováním dotací pro tři dětské skupinky. Spolupráce byla navázána v době, kdy již byly dotace přiděleny a svědkova společnost je měla spravovat. Svědek podmínky smlouvy řešil s obžalovanou, byt' poté smlouvu následně podepsala svědkyně K. [REDACTED]. S obžalovanou dále jednala svědkyně N. [REDACTED]. Svědek tedy details spolupráce nezná, ale vnímal, že se obžalovaná dostala do finančních problémů a nakonec za poskytované služby přestala hradit, což vedlo k ukončení spolupráce, a to zhruba po třech měsících, do března 2019. Svědkyně N. [REDACTED] také říkala, že obžalovaná potřebné podklady nedodala včas. V době navázání spolupráce již měly být podány zprávy o realizaci a svědkyně N. [REDACTED] neměla podklady, aby je mohla zpracovat a odeslat.
23. Svědkyně Ing. I. [REDACTED] N. [REDACTED] uvedla, že pracuje pro dotační kancelář, kde měla na starost i správu dětských skupin obžalované. S obžalovanou se ale svědkyně nikdy neviděla a vše řešily telefonicky nebo prostřednictvím emailu. Když si převzala projekt, bylo třeba opravit již podanou zprávu o realizaci, a za tímto účelem si svědkyně od obžalované vyžádala potřebné podklady. O některé podklady svědkyně obžalovanou upomínala, ale nakonec obžalovaná dodala vše potřebné. Svědkyně si nevybavuje, zda jí obžalovaná dodávala také seznam docházky dětí, nebo zda již byl seznam přílohou původní zprávy o realizaci, ale jde pouze o seznam, který se přebere od klienta a nijak se neupravuje. Svědkyně komunikovala

pouze s obžalovanou. Se svědkyní K [REDACTED] svědkyně nikdy nekomunikovala. Po třech měsících byla spolupráce s obžalovanou ukončena z důvodu nehrazení služeb.

24. Svědkyně I [REDACTED] B [REDACTED] uvedla, že se byla někdy v roce 2018 s dcerou po domluvě s obžalovanou několikrát podívat v D [REDACTED], jelikož svědkyně zvažovala, že by dceru do této školky zapsala. Dcera ale do školky nakonec nenastoupila. Svědkyně žádné dokumenty nepodepisovala, ani nic neplatila. Svědkyně dále uvedla, že záznamy o docházce dcery neodpovídají realitě, kdy ve školce byly asi dvakrát, nebo třikrát, a to dopoledne, vždy na hodinu až dvě. Při první návštěvě byl ještě venku sníh, podruhé již bylo jaro. Svědkyně si nevybavuje, zda docházelo k zaznamenávání docházky dětí.
25. Svědkyně N [REDACTED] P [REDACTED] uvedla, že její syn chodil od přelomu léta a podzimu 2018 do června 2019 do D [REDACTED]. Syn chodil do školky denně, a to zhruba od devíti hodin ráno do odpoledne. Svědkyně si nevzpomíná, že by se synova docházka evidovala. Svědkyně žádný přehled docházky nepodepisovala, podepisovala pouze smlouvu. Ve školce svědkyně vše řešila s obžalovanou. Kromě obžalované byla ve školce ještě jedna starší paní, jejíž jméno neznala.
26. Svědkyně E [REDACTED] S [REDACTED] uvedla, že její dvě děti (E [REDACTED] a F [REDACTED]) navštěvovali D [REDACTED]. Syn F [REDACTED] do školky chodil od září 2018 do února 2019, kdy ve školce zůstal sám. Dcera byla ve školce pouze dvakrát v době, kdy v její školce měli prázdniny, a svědkyně za ni ani neplatila školkovně. Svědkyně komunikovala pouze s obžalovanou, případně nějaké věci řešila se svědkyní I [REDACTED]. Svědkyni K [REDACTED] svědkyně nezná. Obžalovaná se několikrát zmiňovala, že plánuje provozovat několik dětských skupin, k čemuž ale nedošlo a ve školce fungovala pouze jedna dětská skupina, ve které bylo průměrně osm až deset dětí, tedy relativně málo. Svědkyně dále uvedla, že záznamy o docházce syna neodpovídají realitě, kdy syn ve školce nezůstával odpoledne. Svědkyně jej do školky vodila mezi sedmou až osmou hodinou ranní a vyzvedávala ho po spaní mezi druhou a třetí hodinou odpoledne, někdy i dříve. Záznam o docházce dcery je pak smyšlený. Ve školce se docházka nijak neevidovala, žádný čip svědkyně neměla a žádný přehled docházky nepodepisovala.
27. Svědek M [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že jeho synové navštěvovali zhruba půl roku v roce 2018 D [REDACTED]. Administrativní záležitosti řešila svědkova manželka, která jednala s obžalovanou. Svědkyni K [REDACTED] svědek nezná. Synové do školky chodili většinou dvakrát týdně na dopoledne. Svědek je do školky vozil před osmou hodinou a on nebo manželka je vyzvedávali kolem jedné hodiny odpoledne. Svědek si nevšiml, že by se jejich docházka nějak evidovala. Svědek dále uvedl, že záznamy o docházce synů by zřejmě odpovídaly časově, ale synové do školky určitě nechodili každý den.
28. Svědkyně K [REDACTED] K [REDACTED] uvedla, že její synové chodili od září do prosince 2018 do D [REDACTED], a to třikrát týdně, většinou od 07:00 hod. do 15:00 hod. Svědkyně veškeré záležitosti řešila s obžalovanou, svědkyni K [REDACTED] viděla asi dvakrát. Obžalovaná říkala, že docházka je zaznamenávána pomocí čipu, ale svědkyně žádný čip neměla a vše bylo záležitostí obžalované. Svědkyně si nevybavuje, že by podepisovala nějaký přehled docházky. Svědkyně dále uvedla, že záznamy o docházce synů by zřejmě odpovídaly časově, ale synové do školky nechodili tak často, jelikož by to svědkyně nebyla schopna zaplatit. Svědkyně se také s obžalovanou domlouvala na budoucí spolupráci, kdy obžalovaná svědkyni platila kurz chůvy. Do školky k obžalované svědkyně ale nenastoupila, neboť jí byla nabídnuta výhodnější pozice ve státní školce. Kurz chůvy svědkyně obžalované nezaplatila, jelikož měla ve školce nějaký nevyčerpaný kredit a několik dní tam vypomáhala.

29. Svědkyně I. P. uvedla, že její syn chodil od 13.2.2018 do D. Předtím se svědkyně byla se synem ve školce několikrát podívat a jednala zde s obžalovanou. V únoru 2018 byl tedy syn ve školce ve dnech 13., 16., 20., 22. a 23.2. dopoledne. Celý den byl ve školce ve dnech 26., 27. a 28.2. V březnu pak syn byl ve školce ve dnech 9., 12., 13., 14., 19., 20., a 21.3., vždy na tři hodiny. Dále do školky chodil i 26., 27., a 28.3. V dubnu do školky šel ve dnech 3., 4., 16., 17., 18., 23., 24., a 25.4., v květnu pak ve dnech 9., 10., 11., 14., 15., 16., 17., 23., 24., 25., 28., 29., a 30.5. V červnu již školku navštívil pouze ve dnech 1., 14., a 15.6. Svědkyně syna do školky vodila ráno mezi osmou a devátou hodinou. Údaje v přehledu docházky tedy nejsou pravdivé. Svědkyně si nevybavuje, že by se ve školce evidovala docházka. Školkovně svědkyně nehradila, jelikož to po ní nikdo nechtěl, přestože svědkyně vyzývala obžalovanou, aby jí poskytla platební údaje.
30. Svědkyně V. H. uvedla, že její dcera navštěvovala od září 2018 do konce prosince 2018 D. Svědkyně dceru do školky vodila ráno zhruba v 08:30 hod. a vyzvedávala ji nejprve po obědě, okolo 12:30 hod., později tam několikrát i přespala. Docházka se ve školce nijak neevidovala. Svědkyně vyloučila, že by dceru do školky vodila již na sedmou hodinu ráno, jak je uvedeno v přehledu docházky. Děti ve školce hlídala obžalovaná, její matka a na počátku výše uvedeného období ještě mladá dívka, která asi po měsíci skončila. Děti chodilo do školky maximálně deset.
31. Svědkyně I. B. uvedla, že její dcera chodila necelý školní rok, a to přibližně od března, v letech 2018 a 2019 do D. Ohledně nástupu do školky svědkyně jednala s obžalovanou, která jí také předávala smlouvu. Svědkyně si nevybavuje, zda byla docházka elektronicky evidována, ale na konci měsíce dostávala přehled docházky ke kontrole. Svědkyně si ale nevybavuje, zda tento přehled podepisovala. Dcera chodila do školky každý den od zhruba 08:30 hod. do 16:00 hod. Dceru ráno přebírala většinou obžalovaná, nebo její matka. Svědkyně vyloučila, že by dceru do školky vodila již na sedmou hodinu ráno, jak je uvedeno v přehledu docházky. Na druhou stranu ale dceru asi vyzvedávala později, než je v přehledu uvedeno. Svědkyně neví, kdo byl ředitelem školky, jméno svědkyně K. jí nic neříká.
32. Svědkyně H. M. S. uvedla, že zvažovala, že by její dcera chodila do D. Za tímto účelem se byla svědkyně i s dcerou ve školce asi sedmkrát podívat (zhruba dvakrát či třikrát byly na hřišti, dvakrát na plavání a dvakrát v solné jeskyni, což si svědkyně vždy hradila). Vždy šlo o přibližně dvě hodiny, přičemž se svědkyně domnívá, že docházka dcery nikde evidována nebyla. Žádné školkovně za dceru neplatila. Pokud jde o přehled docházky dcery do školky, ten rozhodně neodpovídá skutečnosti, jelikož dcera ve školce nikdy nebyla celý den a navíc v tolika případech. Svědkyně vše řešila s obžalovanou, o které si myslela, že školku vede. Všechny děti (asi deset) byly v jedné třídě.
33. Svědkyně H. Š. uvedla, že její dcera navštěvovala D. v době od září 2018 do února 2019. Smlouvu svědkyně podepisovala s obžalovanou. Dcera měla do školky chodit každý den, ale byla hodně nemocná, kdy chyběla přes 50 dnů. První měsíc nebo dva chodila do školky na dopoledne, později již na celý den. Dceru si ráno přebírala obžalovaná, případně vychovatelka jménem K. Svědkyně si nepamatuje, zda se docházka evidovala. Pokud jde o přehled docházky dcery do školky, ten neodpovídá skutečnosti, jelikož dcera chodila do školky až od září, nikoli od 19.7. Dceru také určitě nevodila na sedmou hodinu ráno, ale přijížděla s ní až po osmé hodině. První dva měsíce chodila dcera po obědě domů, později zůstávala ve školce do 15:30 – 16:00 hod. V lednu a v únoru již dcera do školky téměř nechodila. Svědkyně vzala dceru ze školky pryč, když viděla televizní reportáž o školce a obžalované.

34. Svědkyně M. B. uvedla, že její syn chodil asi dva až tři měsíce do D. ve Z. Svědkyně si již přesně nepamatuje, kdy přesně její syn školku navštěvoval, aby bylo to na přelomu roků 2018/2019 předtím, než šel do státní školky. Ve školce si syna přebírala obžalovaná, nebo její matka. Svědkyně si nevšimla, že by někdo synovu docházku evidoval, neviděla žádný elektronický systém, ani sešit, ale podepisovala přehled docházky. Syna vodila do školky okolo 07:30 hod. a vyzvedávala si jej do 13:30 hod. Svědkyně vyloučila, že by její syn byl ve školce až do 16:30 hod., jak je uvedeno v přehledu jeho docházky. Svědkyně neví, že ve školce fungovaly nějaké dětské skupiny. Svědkyně se se synem účastnila i víkendové aktivity, kdy opékali buřty.
35. Svědkyně I. K. uvedla, že její syn A. chodil zhruba od ledna 2018 do D. Ve školce se měl aklimatizovat, aby poté zvládl chodit do státní školky. Svědkyně ale po celou dobu chodila do školky se synem. Nejprve mělo jít o adaptační program, ale poté, co si syn ve školce zlomil nohu a v únoru a po část března školku nenavštěvoval, nabídla obžalovaná svědkyni, že může synovi ve školce dělat asistentku. Svědkyně tedy doprovázela syna do školky a zároveň tam vypomáhala. Svědkyně tak za syna neplatila školkovné, ale zároveň za svou práci nedostávala žádnou odměnu. Svědkyně byla se synem ve školce celý den, pomáhala s péčí o děti, chodila s nimi ven a připravovala jim svačiny. Svědkyně neví o tom, že by ve školce fungovala nějaká evidence docházky, žádné kartičky, čipy, nebo něco jiného, neviděla. Svědkyně s obžalovanou ukončila spolupráci poté, co jí obžalovaná obvinila z toho, že se o děti nestará, nedává jim najíst, či špatně uklízí. Obžalovaná byla ředitelkou školky, ve které se svou matkou také bydlela. Žádné skupiny ve školce nebyly a vzhledem k nízkému počtu dětí pro to ani nebyl důvod. O financování školky svědkyně nic neví. Svědkyně dále uvedla, že záznamy o docházce syna neodpovídají realitě, kdy určitě nechodil do školky v době, kdy měl zlomenou nohu a rozhodně také ve školce nezůstával do 20:00 hod., neboť jej jeho otec nejpozději v 17:30 hod. vyzvedával. Syn také do školky nechodil do konce června, ale pouze do května, nebo začátku června.
36. Svědkyně Z. V. (dříve Š.), uvedla, že její dcera navštěvovala D. od října do prosince 2018. Svědkyně se dohodla s obžalovanou, že zpočátku bude s dcerou do školky chodit také, aby si zvykla. Až zhruba od listopadu zůstávala dcera ve školce sama. S obžalovanou sepsala svědkyně smlouvu, na základě které platila školkovné. V říjnu svědkyně platila za osm dnů, v listopadu šlo o devět dnů, v prosinci pak šlo o dva nebo tři dny. Dcera přicházela do školky před devátou hodinou a odcházela okolo poledne. Ve školce dcera nikdy nespala. Ve školce měla existovat evidence docházky, kdy docházka měla být zaznamenána pomocí čipu, ovšem svědkyně nikdy neviděla, že by někdo docházku zaznamenával. Svědkyně také na konci měsíce nedostávala soupis docházky za účelem potvrzení. Kniha ve školce byla, ale nebyly tam uvedeny časy, od kdy do kdy děti ve školce byly. Obžalovaná vystupovala jako osoba, která se stará o chod školky a pečovala o děti. Kromě obžalované byla ve školce ještě mladší slečna a později se objevily ještě dvě paní, které byly ve školce jen dva dny a o děti se starala i matka obžalované. Ve školce měly být minimálně dvě dětské skupiny, ale ve skutečnosti byly všechny děti pohromadě. Školku navštěvovalo zhruba deset až dvanáct dětí. O financování školky svědkyně nic neví. Svědkyně dále uvedla, že záznamy o docházce dcery neodpovídají realitě, kdy určitě nechodila do školky v sedm hodin ráno.
37. Svědkyně H. B. uvedla, že její dcera chodila do D. od září 2018, a to zhruba jeden rok. Svědkyně o nástupu dcery jednala s obžalovanou, se kterou také podepisovala smlouvu. Svědkyně neví, jestli byla docházka do školky evidována. Dcera školku nejprve navštěvovala pouze v dopoledních hodinách, kdy přicházela mezi 08:00 hod. – 08:30 hod. Žádný docházkový list svědkyně nepodepisovala. Z médií je svědkyni známo,

že školka měla být rozdělena na dětské skupiny, ale neví, jak to fungovalo v praxi. Ve školce se o děti starala obžalovaná, vychovatelka, matka obžalované a od ledna 2019 také svědkyně K [REDAKCE]. Obžalovaná působila jako vedoucí školky. Svědkyně dále uvedla, že záznamy o docházce dcery neodpovídají realitě, kdy určitě nechodila do školky v sedm hodin ráno.

38. Bylo tedy na soudu, aby zvláště pečlivě hodnotil všechny provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech. Na úvod je možno konstatovat, že byt' obžalovaná tvrdí, že probíhající trestní řízení je de facto vykonstruované na základě tvrzení pana S [REDAKCE], z ničeho rozhodně neplyne, že by do probíhajícího trestního řízení kdokoli zasahoval. Byt' pan S [REDAKCE] trestní stíhání obžalované inicioval, neboť ta se na něm v minulosti dopustila podvodu, veškeré další úkony byly prováděny orgány činnými v trestním řízení a vina obžalované byla objektivně prokázána. Dále je možno uvést že obžalovaná se značnou měrou snažila prokazovat, že o děti bylo řádně pečováno, zmiňovala těžkosti s jejich adaptací, popisovala problémy s nemovitostí, kde byly dětské skupiny situovány, případně se zaměřovala na to, kdo měl zcizit majetek dětských skupin po té, co byl provoz školky ukončen. Všechny tyto skutečnosti ale nebyly ve věci významné, na což obžalovanou opakovaně upozorňoval i její obhájce. Obžalovaná však svou obhajovací taktiku nezměnila a výsledkem tak je, že na svou obhajobu příliš podstatných skutečností neuvedla.
39. V dané věci je vcelku nesporné, že na počátku projektu D [REDAKCE] stály obžalovaná, její matka, svědkyně I [REDAKCE], a svědkyně K [REDAKCE]. Byt' se obžalovaná snaží zmírnit svůj podíl na celém projektu s tím, že vše vymyslela svědkyně K [REDAKCE], která byla také předsedkyní spolků (jednotlivých dětských skupin), z provedeného dokazování vyplynulo, že svědkyně K [REDAKCE] měla minimálně na počátku roli toliko formální a pouze vypomáhala obžalované a její matce, jelikož měla předchozí pracovní zkušenosti z administrativy. Naopak jako vůdčí osobnost celého projektu se profilovala obžalovaná. Tyto skutečnosti plynou zejména z výpovědi svědkyně K [REDAKCE] kterou soud hodnotí jako věrohodnou, neboť koresponduje i s dalšími ve věci provedenými důkazy. Svědkyně K [REDAKCE] popsala, že s nápadem na vytvoření dětských skupin přišly obžalovaná a její matka a svědkyni požádaly o pomoc, jelikož potřebovaly někoho, kdo by vystupoval jako předseda spolku, kdy svědkyně I [REDAKCE] tuto funkci vykonávat nechtěla a obžalovaná nemohla, jelikož byla v insolvenční. Uvedená výpověď je zcela uvěřitelná, neboť v předmětné době skutečně bylo rozhodnuto o úpadku obžalované a na její majetek byl prohlášen konkurz. Jednou z podmínek Operačního programu Zaměstnanost přitom byla i bezdlužnost statutárního zástupce právnické osoby. Další podmínkou pak byla i bezúhonnost statutárního zástupce právnické osoby. Obžalovaná na počátku projektu, který byl stanoven ke dni 1.5.2017 sice ještě nebyla odsouzena, ovšem v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 14 T 41/2016 byla již dne 27.5.2016 podána obžaloba a vzhledem k tomu, jakým způsobem obžalovaná a její matka mařily průběh řízení, musela si být obžalovaná vědoma toho, jak trestní řízení skončí, kdy dne 24.10.2017 byl vyhlášen odsuzující rozsudek. Obžalovaná se také zjevně bála veřejně prezentovat, jak vyplynulo z výpovědi svědkyně S [REDAKCE], neboť poškození z uvedené trestní věci, zejména tedy pan S [REDAKCE], se aktivně snažili vypátrat jakýkoli příjem obžalované, aby mohly být uspokojeny jejich pohledávky. Obžalovaná tedy jednak v důsledku své trestní minulosti a jednak v důsledku své tristní finanční situace nemohla být předsedkyní jednotlivých spolků. Soud měl přitom možnost se také seznámit se svědkyní I [REDAKCE], která působila poměrně zmateně, obžalovaná upozorňovala na její psychické problémy, a není tedy pravděpodobné, že by byla schopna smysluplně vykonávat funkci statutárního orgánu. Obžalovaná tedy nutně potřebovala osobu, která by za spolky formálně jednala a touto osobou se stala právě svědkyně K [REDAKCE].

40. I svědkyně I [redacted] potvrdila verzi svědkyně K [redacted], že nápad na zřízení dětských skupin přišel po setkání se svědkyní R [redacted], která pracovala v dotační kanceláři. Poté společně s obžalovanou požádaly o pomoc svědkyni K [redacted]. I z výpovědí zástupců dvou dotačních kanceláří, tedy svědků J [redacted], R [redacted], J [redacted] a N [redacted] vyplynulo, že komunikace probíhala zejména s obžalovanou, zatímco svědkyně K [redacted] podepisovala potřebné listiny jako formální zástupce dětských skupin. Také svědkyně S [redacted] uvedla, že jí obžalovaná sdělila, že má v plánu založit školku, kdy již měla založené dětské skupiny a pronajatý dům ve Z [redacted], avšak o existenci svědkyně K [redacted] se dozvěděla až dodatečně, zatímco se jako vedoucí školky prezentovaly obžalovaná a její matka, které se nechaly nazývat jako generální ředitelka a ředitelka. Svědkyni K [redacted] ale svědkyně nikdy neviděla, nicméně obžalovaná říkala, že s myšlenkou založení školky přišla ona se svou matkou, zatímco svědkyně K [redacted] jim pomáhala. Svědkyně S [redacted] pak dokonce popsala situaci, kdy obžalovaná vezla prázdné papíry, které měla dle obžalované svědkyně K [redacted] podepsat, aby je obžalovaná mohla později využít. Také svědek Z [redacted] uvedl, že ohledně sjednání nájmu budovy, kde školka sídlila, komunikoval s obžalovanou, kdy svědkyně K [redacted] zřejmě byla u podpisu nájemní smlouvy. Taktéž svědkyně, které byly ve školce po nějakou dobu zaměstnány, či se o práci ucházely (K [redacted], P [redacted], M [redacted], G [redacted], G [redacted], R [redacted]) popsaly, že ohledně svého zaměstnání komunikovaly výhradně s obžalovanou. Svědkyně K [redacted] uvedla, že svědkyni K [redacted] nezná a možná se s ní jednou setkala, když do školky přijela nějaká neznámá žena. Svědkyně K [redacted], P [redacted], M [redacted] pak výslovně uvedla, že obžalovaná se jí představila jako ředitelka školky a svědkyně K [redacted] jí byla představena jako vychovatelka. Taktéž svědkyně Z [redacted], G [redacted] popsala, že ředitelkou školky byla obžalovaná a svědkyni K [redacted] ve školce nikdy neviděla. Svědkyně R [redacted] pak uvedla, že svědkyni K [redacted] nezná. Dále lze poukázat i na výpovědi rodičů nezletilých dětí, které D [redacted] navštěvovaly, kdy všichni bez výjimky komunikovali výhradně s obžalovanou. Ze všech uvedených skutečností je tedy zcela nepochybné, že za projektem D [redacted], resp. tří dětských skupin stála obžalovaná, která jej fakticky řídila, zatímco role svědkyně K [redacted] byla spíše formální, kdy zejména podepisovala potřebné listiny z titulu své funkce a v případě potřeby ve školce vypomáhala s administrativní činností, případně s hlídáním dětí, avšak veškeré rozhodovací pravomoci delegovala na obžalovanou.
41. Obžalované lze věřit, že zpočátku měla v úmyslu provozovat pouze jednu dětskou skupinu, S [redacted], kdy svědek J [redacted] potvrdil, že založil skupiny H [redacted] a C [redacted], které chtěl sám původně provozovat, avšak vzhledem k tomu, že se nepodařilo sehnat vhodné prostory pro dětské skupiny, přenechal svědek obě skupiny svědkyni K [redacted]. Taktéž z údajů z obchodního rejstříku plyne, že spolek S [redacted] byl založen svědkyní K [redacted], obžalovanou a její matkou dne 15.11.2016, kdy svědkyně K [redacted] byla zvolena jako předsedkyně spolku. Spolky H [redacted] a C [redacted] byly založeny svědkem J [redacted], D [redacted], J [redacted] a Mgr. J [redacted] E [redacted], MBA, a to 15.10.2016. Ke dni 4.5.2017 se předsedkyní spolku stala svědkyně K [redacted] a členkami spolků obžalovaná a její matka. Sporné je pouze to, zda obžalovaná a svědkyně K [redacted] za převod dvou uvedených spolků musely zaplatit dohodnutou cenu, jak tvrdí obžalovaná, nebo zda šlo o bezúplatný převod, jak uvádějí svědci J [redacted] a R [redacted]. Jedná se ale o otázku v dané věci vcelku irelevantní, kdy je zřejmé, že obžalovaná a svědkyně K [redacted] dvě další dětské skupiny přebraly zcela dobrovolně a začlenily je do svého podnikatelského plánu, který dále zahrnoval pronájem obrovského prostoru ve Z [redacted] od svědka Z [redacted]. Je vcelku jasné, že převzetí dvou dalších dětských skupin a pronájem rozlehlé nemovitosti bylo za daných okolností velice špatným rozhodnutím, kdy ani obžalovaná, ani svědkyně K [redacted], neměly reálnou představu o tom, kolik dětí bude dětské skupiny navštěvovat, kdy se následně ukázalo, že jejich počáteční představy byly velice nadsazené, což nakonec vedlo k finančním problémům

- a k falšování docházky. Jinak řečeno, pokud by obžalovaná provozovala pouze jednu dětskou skupinu a za tím účelem by si pronajala odpovídající prostory, nemuselo k trestné činnosti vůbec dojít.
42. Všechny tři dětské skupiny byly následně v dotačním řízení zastoupeny společností svědka J [REDACTED], kdy veškerou dokumentaci připravovala svědkyně R [REDACTED]. Lze přitom konstatovat, že žádostem o poskytnutí dotace bylo vyhověno. Konkrétně pak z je rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPZ/1.2/132/[REDACTED] ze dne 15.8.2017, č. OPZ/1.2/132/[REDACTED] ze dne 15.8.2017, a č. OPZ/1.2/132/[REDACTED] ze dne 15.8.2017 zjevné, že bylo rozhodnuto o přidělení dotace Dětským skupinám C [REDACTED], H [REDACTED] a S [REDACTED] a to v částce 3.000.444 Kč každé skupině, kdy dotace měly být čerpány průběžně na základě zpráv o realizaci projektu. Účelem dotace bylo vybudování a provoz zařízení péče o děti předškolního věku. Jako jedna z podmínek poskytnutí dotace byla vymezena i povinná minimální obsazenost zařízení, kdy bylo stanoveno, že poměr půldenních přítomností dětí v zařízení a celkový počet půldnů v pracovní dny násobené kapacitou zařízení musí dosáhnout poměru alespoň 20 %, kdy je třeba doložit jmenný seznam dětí s detaily příchodu a odchodu v konkrétní dny. Zároveň bylo stanoveno, že záznamy o docházce dětí musí být evidovány v elektronickém docházkovém systému, který využívá docházkové čtečky. Při výpočtu obsazenosti se zohledňují „půldny“, kdy dítě lze pokládat za hlídané v rámci půldne, pokud v zařízení strávilo dobu od 3 do 6 hodin. Pokud bylo dítě hlídáno déle, započítávají se dva půldny.
43. Ze sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR pak vyplynulo, že každé dětské skupině byla po první zprávě o realizaci a spolu s ní související žádostí o platbu, vyplacena částka 1.153.644 Kč, které představovaly zálohu na fázi vybudování a provoz. Z uvedené částky bylo 173.046,60 Kč vyplaceno ze státního rozpočtu a 980.597,40 Kč bylo vyplaceno z rozpočtu EU. Celkem bylo vyplaceno 3.460.932 Kč, přičemž podíl ze státního rozpočtu představoval 519.139,80 Kč a podíl vyplacený z rozpočtu EU činil 2.941.792,20 Kč.
44. Z výpisů z účtů dětských skupin konkrétně vyplynulo, že dětské skupině H [REDACTED] byla dne 3.7.2017 poukázána částka 509.688 Kč, dne 29.11.2017 částka ve výši 643.956 Kč, a dne 30.8.2018 pak 164.160 Kč, celkem tedy 1.317.804 Kč. Dětské skupině C [REDACTED] byla dne 2.8.2017 poukázána částka 509.688 Kč, dne 11.7.2018 částka 643.956 Kč, a dne 9.2.2019 částka ve výši 173.781,78 Kč, celkem tedy 1.327.425Kč. Dětské skupině S [REDACTED] pak byla dne 9.8.2017 poukázána částka 509.688 Kč, dne 29.11.2017 částka ve výši 643.956 Kč, a dne 4.8.2018 pak 180.576 Kč, celkem tedy 1.334.220 Kč.
45. S těmito finančními prostředky pak nakládala především obžalovaná, která také jako jediná disponovala platebními kartami k účtům. Svědkyně K [REDACTED] si také převedla peníze na svůj účet, kdy šlo jednak o částku 100.000 Kč, která byla evidována jako úvěr a tato částka byla také vrácena na účet dětské skupiny S [REDACTED], a jednak si vyplatila 20.000 Kč na základě dohody o provedení práce. V jejím případě tak nebylo prokázáno, že by s peněžními prostředky nakládala neoprávněně. Naopak obžalovaná zřejmě vůbec nerozlišovala peníze vlastní od peněz dětských skupin. Obžalovaná si oficiálně jako odměnu vyplácela minimální částku, zřejmě aby nemohla být postižena v rámci insolvenčního či exekučního řízení, což ale vedlo k tomu, že nemohla mít prostředky k běžnému životu, a to i přesto, že se s dcerou a svědkyní I [REDACTED] ubytovaly v prostorách školky, a to v rozporu s nájemní smlouvou a navíc bez jakéhokoli adekvátního protiplnění. Obžalovaná tak z peněz dětských skupin hradila běžné nákupy, jídlo, drogerii, a v období od 18.7.2017 do 23.8.2018 také převedla z účtu dětské skupiny S [REDACTED] na účet svědkyně H [REDACTED], který však dle výpovědi

této svědkyně fakticky užívala obžalovaná, částku ve výši 297.677 Kč, kdy tyto peněžní prostředky používala pro své soukromé účely. Celkem pak obžalovaná použila pro své osobní účely částku ve výši nejméně 379.303 Kč, a to v následujících případech.

46. Dne 13.8.2017 byly z účtu svědkyně H [REDACTED], na který obžalovaná předtím prostředky převedla z účtu dětské skupiny S [REDACTED], zaplacený dvě objednávky u společnosti TIENS v celkové výši 74.114 Kč. Z vyjádření této společnosti a z objednávkových formulářů je patrné, že šlo o nákup dvou matrací, dvou příkrývek a dvou polštářů, kdy objednávku uskutečnila svědkyně I [REDACTED]. Předmět nákupu evidentně nesouvisí s provozem školky, která by těžko využila pouhé dva kusy matrací, příkrývek a polštářů. Objednávku sice provedla dle objednávkových formulářů svědkyně I [REDACTED], což ale není nijak podstatné, kdy je zřejmé, že platba byla uskutečněna obžalovanou, jakožto jedinou faktickou uživatelkou účtu svědkyně H [REDACTED].
47. Obžalovaná také dle sdělení společnosti Alexandria a.s. uzavřela postupně dvě smlouvy o zájezdu, a to dne 13.8.2017 smlouvu č. [REDACTED] a dne 17.8.2018 smlouvu č. [REDACTED], kdy v obou případech byly účastnicemi zájezdu obžalovaná, její dcera a svědkyně I [REDACTED]. Jak plyne z jednotlivých výpisů z účtů, za první zájezd obžalovaná zaplatila částku ve výši 58.350 Kč, a to z účtu svědkyně H [REDACTED], na který obžalovaná předtím prostředky převedla z účtu dětské skupiny S [REDACTED]. Za druhý zájezd pak obžalovaná zaplatila celkem 49.300 Kč, a to ve třech platbách, kdy dne 17.8.2018 byly provedeny platby ve výši 20.000 Kč a 9.300 Kč, a to prostřednictvím platební karty vydané k účtu dětské skupiny C [REDACTED]. Dne 18.8.2018 pak byla provedena platba ve výši 20.000 Kč, a to prostřednictvím platební karty vydané k účtu dětské skupiny S [REDACTED]. Obě platební karty přitom měla v dispozici obžalovaná. Je přitom zcela nepochybné, že nákupy dovolených žádným způsobem nemohly souviset s provozem školky.
48. Obžalovaná dále dne 9.9.2017 zakoupila kosmetiku u společnosti Nobilis Tilia v hodnotě 11.589 Kč, kdy platba byla provedena prostřednictvím platební karty vydané k účtu dětské skupiny C [REDACTED], se kterou disponovala obžalovaná. Opět se nepochybně jedná o soukromý výdaj obžalované, kdy nákup kosmetiky s provozem a činností školky zjevně nesouvisí.
49. Dne 4.1.2018 obžalovaná zakoupila dvě permanentky do Aquapalace Praha za částku 10.680 Kč, a to prostřednictvím platební karty vydané k účtu dětské skupiny H [REDACTED], kterou disponovala obžalovaná. Je nepochybné, že šlo o soukromý výdaj obžalované, kdy ze sdělení společnosti GMF Aquapark Praha a.s. vyplynulo, že šlo o permanentky vystavené na jméno obžalované a její dcery, kdy obžalovaná tyto permanentky posílá kupovala opakovaně, a to i v roce 2020, tedy po ukončení činnosti školky.
50. Obžalovaná také nakoupila elektroniku od společnosti Alza, jak plyne z faktur vystavených touto společností. Zatímco tiskárna, tablet či mobilní telefon Nokia v hodnotě několika tisíc korun je možno považovat za věci nutné k provozu školky, rozhodně to nelze říci o chytrých hodinkách Apple Watch Series 3 v hodnotě 10.690 Kč, či dvou mobilních telefonech iPhone X 256 GB v hodnotě 68.980 Kč, kdy je zcela jasné, že šlo o elektroniku pro obžalovanou a její matku, kdy chytré hodinky nepochybně nejsou zbožím využitelným pro chod školky a mobilní telefon Nokia již byl zakoupen dříve 8.4.2018. Předmětná elektronika byla přitom dle faktury č. 2183307672 zaplacená dne 12.7.2018, a to prostřednictvím platební karty vydané k účtu dětské skupiny C [REDACTED], kterou disponovala obžalovaná.

51. Nakonec je třeba uvést, že obžalovaná si z peněz dětských skupin hradila v období od 18.10.2017 do 21.2.2019 studium na Univerzitě Jana Ámose Komenského, kdy z vyjádření školy a výpisů z účtů dětských skupin vyplynulo, že obžalovaná za školné a podmíněné zápisy do studia zaplatila celkem 95.600 Kč, kdy dne 18.10.2017 byly provedeny dvě platby v celkové výši 5.300 Kč z účtu dětské skupiny S [REDACTED], dne 30.11.2017 byla provedena platba ve výši 20.000 Kč z účtu dětské skupiny S [REDACTED], dne 2.2.2018 byla provedena platba ve výši 25.000 Kč z účtu dětské skupiny S [REDACTED], dne 5.9.2018 byla provedena platba ve výši 25.000 Kč z účtu dětské skupiny H [REDACTED], dne 24.9.2018 byla provedena platba ve výši 5.300 Kč z účtu dětské skupiny C [REDACTED], a dne 21.2.2019 byla provedena platba ve výši 15.000 Kč z účtu dětské skupiny C [REDACTED]. Obžalovaná se hájila tím, že studium platila, aby získala vysokoškolské vzdělání a mohla ve školce zaměstnávat studentky na praxi, jelikož sehnat jiné pracovníky do dětských skupin bylo velmi obtížné, ale tato obhajoba nemůže být úspěšná. Pokud obžalovaná neměla k práci dostatečnou kvalifikaci, měla ji získat před zahájením provozu školky, případně během provozu, ale za své vlastní prostředky, kdy zvyšování kvalifikace obžalované není možné hradit z čerpané dotace, která byla vyplacena za účelem vybudování a provozu zařízení péče o děti předškolního věku.
52. Z výše uvedeného je zřejmé, že obžalovaná použila finanční prostředky čerpané z dotací v rozporu s jejich účelem a využívala je pro svou vlastní potřebu, resp. pro potřeby své matky a dcery, kdy se jednalo o prostředky ve výši nejméně 379.303 Kč, kdy obžalovaná způsobila škodu v této výši, a to jednak Evropskému sociálnímu fondu zastoupenému Ministerstvem financí, který se na vyplacených dotacích podílel z 85% a jednak České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí, která se na vyplacených dotacích podílela z 15%.
53. Obžalovaná se hájí tím, že uvedené platby nečinila ona, ale její matka, svědkyně I [REDACTED], která do projektu vložila vlastní finanční prostředky a tímto způsobem si je vybírala zpět. K tomu lze uvést, že je zcela bezpředmětné, kdo fakticky platbu provedl, když se tak rozhodně muselo stát za plného vědomí obžalované, která na rozdíl od své matky měla dispoziční práva k účtům jednotlivých spolků a taktéž jako jediná disponovala platebními kartami, které byly k těmto účtům vydány. Pokud obžalovaná umožnila své matce nějaké platby provést, jednala tak s plným vědomím toho, že peněžní prostředky budou užity v rozporu se stanoveným účelem. U většiny plateb ale nedává smysl, aby je činila svědkyně I [REDACTED], kdy všechny služby a zboží objednávala obžalovaná, s výjimkou zboží od společnosti TIENS, které objednala svědkyně I [REDACTED]. V řízení ani nebylo prokázáno, že by svědkyně I [REDACTED] do projektu vložila své vlastní finanční prostředky. To jednak popřela svědkyně K [REDACTED], ale jednak není jasné, kde by svědkyně I [REDACTED] přišla k částce 500.000 Kč, které dle své výpovědi měla do projektu dětských skupin vložit. Samotná výpověď svědkyně I [REDACTED] je totiž v tomto směru zcela nevěrohodná. Svědkyně I [REDACTED] se prezentovala jako osoba, pro kterou nejsou peníze žádný problém a uvedla, že minimálně 500.000 Kč dostala darem od kamaráda, větší finanční obnos dostala od rodičů a další peníze jí poskytli přátelé. Svědkyně však nedokázala jmenovat jediného kamaráda, který jí měl peníze darovat, její rodiče již zemřeli, ovšem neví, kdy se tak stalo a kdy tedy mělo dojít k předání daru, k těmto darům nejsou žádné záznamy či listiny, neboť vždy šlo o předání hotovosti, přičemž svědkyně sdělila, že hotovost nosila u sebe. Soud tedy výpovědi svědkyně I [REDACTED] skutečně nemohl uvěřit, a to obzvláště za situace, kdy obžalovaná byla obtěžována četnými dluhy, které nesplácela, k čemuž by neměla důvod, pokud by rodinná finanční situace byla tak dobrá, jak popisovala svědkyně I [REDACTED], která by své dceři jistě finančně vypomohla. V řízení vedeném pod sp. zn. 14 T 41/2016 u Obvodního soudu pro Prahu 3 byla také obžalovaná odsouzena i za jednání, jehož podstatou bylo nehrazení sjednaného

nájmu za byt, který obývala se svědkyní I. [REDAKCE], která v rámci hlavního líčení v uvedené trestní věci dne 24.10.2017 vypověděla, že příjem její a obžalované tvořil pouze rodičovský příspěvek, invalidní důchod a dále jim na živobytí přispívali rodiče svědkyně I. [REDAKCE], kdy šlo pouze o tak vysoké částky, aby svědkyně I. [REDAKCE] a obžalovaná nezemřely hladem. Z této výpovědi tedy skutečně neplyne, že by svědkyně I. [REDAKCE] měla jakékoli prostředky k dispozici, o čemž nakonec svědčí i fakt, že se obžalovaná se svědkyní I. [REDAKCE] neoprávněně nastěhovaly do prostor školky, aby nemusely platit nájemné.

54. Ze všech výše uvedených skutečností má tedy soud za jednoznačným způsobem prokázané, že se obžalovaná dopustila jednání uvedeného pod bodem I. tohoto rozsudku.
55. Jde-li o jednání pod bodem II. tohoto rozsudku, jeho podstatou je zjednodušeně to, že obžalovaná předkládala nepravdivé údaje o docházce dětí, aby dosáhla vyplacení dotace. Jak již bylo výše uvedeno, jako jedna z podmínek poskytnutí dotace byla vymezena i povinná minimální obsazenost zařízení, kdy bylo stanoveno, že poměr půldenních přítomností dětí v zařízení a celkový počet půldnů v pracovní dny násobené kapacitou zařízení musí dosáhnout poměru alespoň 20 %, kdy je třeba doložit jmenný seznam dětí s detaily příchodu a odchodu v konkrétní dny. Zároveň bylo stanoveno, že záznamy o docházce dětí musí být evidovány v elektronickém docházkovém systému, který využívá docházkové čtečky. Při výpočtu obsazenosti se zohledňují „půldny“, kdy dítě lze pokládat za hlídané v rámci půldne, pokud v zařízení strávilo dobu od 3 do 6 hodin. Pokud bylo dítě hlídáno déle, započítávají se dva půldny.
56. V dané věci přitom bylo prokázáno, že elektronický docházkový systém, který využívá docházkové čtečky, byl sice skutečně zakoupen, ale v praxi využíván nebyl. Obžalovaná sice tvrdí opak, nicméně nikdo z rodičů, kteří byli vyslechnuti v procesním postavení svědků, neviděl, že by docházelo k čipování docházky dětí a taktéž žádná ze zaměstnankyň školky nebyla svědkem zaznamenávání docházky dětí. Jediná svědkyně Z. [REDAKCE], která byla pověřena od investora, aby zhodnotila rentabilitu dětských skupin, popsala, že obžalovaná v mobilním telefonu vyznačovala příchod dětí do školky. K tomu lze ale říci jen to, že je zcela pochopitelné, že se obžalovaná snažila ukázat, jak měl projekt řádně fungovat, neboť společně se svědkyní K. [REDAKCE] musela mít enormní zájem na tom, aby projekt D. [REDAKCE] někdo odkoupil, neboť na jaře 2019, kdy svědkyně Z. [REDAKCE] školku navštívila, bylo jasné, že školka pod vedením obžalované nemá žádnou budoucnost a její činnost již byla v podstatě ukončena. Obžalovaná se ještě v lednu 2019, po odvysílání nelichotivé reportáže, o své osobě a D. [REDAKCE], snažila vše zachránit, ukončila své členství ve všech spolcích a na její místo vstoupila svědkyně P. [REDAKCE], která dle své výpovědi žádnou podstatnou činnost nevyvíjela. Uvedená změna sice byla učiněna již ke dni 4.6.2017, ale Městskému soudu v Praze byla listina prokazující tuto změnu doručena až 22.1.2019 a svědkyně K. [REDAKCE] potvrdila, že listina byla antedatována. Ani to však nepomohlo a po zveřejnění reportáže postupně přestávaly děti D. [REDAKCE] navštěvovat. Na jaře 2019 tedy bylo přenechání školky jinému investorovi jedinou příležitostí, jak zapravit vzniklé dluhy a činnost školky obnovit. Jinak řečeno, soud má za prokázané, že docházka dětí nebyla evidována předpokládaným způsobem a nadto z výpovědí rodičů dětí navštěvujících školku vyplynulo, že evidovaná docházka je oproti docházce skutečné navýšená, a to vždy tak, aby bylo dosaženo požadované minimální 20% obsazenosti, kdy z jednotlivých docházkových listů je zjevná snaha dosáhnout toho, aby dítě bylo ve školce evidováno po dobu delší jak šest hodin, aby došlo k započítání dvou půldnů. Často je však docházka úplně vymyšlená. Je tedy nepochybné, že s evidencí docházky dětí bylo v tomto směru úmyslně manipulováno. A je také jasné, že tyto úpravy prováděla obžalovaná, která přehledy docházky zasílala nejprve

- svědkyni Ř [REDACTED] a poté svědkyni N [REDACTED], které posléze vypracovaly zprávu o realizaci a na to navazující žádost o platbu.
57. Obžalovaná si sice hájí tím, že přehled docházky měly zkontrolovat zástupkyně dotačních kanceláří, ale z logiky věci je jasné, že svědkyně Ř [REDACTED] a N [REDACTED] mohly údaje poskytnuté ze strany obžalované zkontrolovat toliko po formální stránce, ale nemohly mít přehled o skutečné docházce dětí. Uplatněná obhajoba tak nemůže být úspěšná.
58. Pokud jde o dětskou skupinu S [REDACTED], ze zprávy o realizaci č. 2 týkající se dětské skupiny S [REDACTED] plyne, že tuto zprávu zpracovala svědkyně Ř [REDACTED]. Přílohou této zprávy je mimo jiné i přehled docházky dětí za období od 1.11.2017 do 30.4.2018, kdy konkrétně byla zaznamenána docházka dětí A [REDACTED], K [REDACTED], N [REDACTED], K [REDACTED], S [REDACTED], P [REDACTED], I [REDACTED], S [REDACTED], A [REDACTED], K [REDACTED], O [REDACTED], P [REDACTED], I [REDACTED], P [REDACTED], E [REDACTED], K [REDACTED] a A [REDACTED], B [REDACTED]. Celkový poměr obsazenosti zařízení pak dle zprávy činil 22,49 %. Současně byla vypracována i žádost o platbu č. 3 ze dne 1.8.2018, kdy dětská skupina požadovala vyplacení dotace ve výši 180.576 Kč. Dle sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR byla dotace v uvedené částce vyplacena.
59. K docházce dětí byli jednak vyslechnuti jejich zákonní zástupci, a jednak byla provedena kontrola ze strany MPSV, z čehož vyplynulo, že vykazované údaje jsou oproti skutečné docházce navýšeny minimálně u A [REDACTED], B [REDACTED], A [REDACTED], K [REDACTED], N [REDACTED], K [REDACTED], O [REDACTED], P [REDACTED], S [REDACTED], P [REDACTED], a I [REDACTED], S [REDACTED].
60. Docházka u A [REDACTED], B [REDACTED] byla evidována v osmi dnech, kdy bylo celkem započteno 13 půldnů. Svědkyně B [REDACTED], matka nezletilé však vypověděla, že její dcera ve školce nikdy zapsaná nebyla a s dcerou se byla ve školce jen asi dvakrát, nebo třikrát podívat. Docházka A [REDACTED], B [REDACTED] je tak zcela smyšlená.
61. Nezletilý A [REDACTED], K [REDACTED] měl do skupiny S [REDACTED] docházet od 18.1.2018 do 20.3.2018, a to nepravidelně. Svědkyně K [REDACTED] však uvedla, že její syn v únoru a po část března školku nenavštěvoval, neboť měl zlomenou nohu. V přehledu docházky je však uvedeno, že nezletilý docházel do školky jak v únoru (8 dnů), tak v březnu (13 dnů). Minimálně část docházky je tak opět zcela smyšlená.
62. Nezletilý O [REDACTED], P [REDACTED] měl do skupiny S [REDACTED] docházet od 1.2.2018. Svědkyně I [REDACTED], P [REDACTED] uvedla, že její syn chodil do školky až od 13.2.2018 a poté přesně specifikovala, že její syn byl v únoru 2018 ve školce ve dnech 13., 16., 20., 22. a 23.2. dopoledne. Celý den byl ve školce ve dnech 26., 27. a 28.2. V březnu pak syn byl ve školce ve dnech 9., 12., 13., 14., 19., 20., a 21.3., vždy na tři hodiny. Dále do školky chodil i 26., 27., a 28.3. V dubnu do školky šel ve dnech 3., 4., 16., 17., 18., 23., 24., a 25.4. Pokud tedy porovnáme docházku evidovanou a docházku skutečnou, je zřejmé, že se vůbec neshodují, kdy evidovaná docházka vypadá jako zcela náhodně vygenerovaná a oproti docházce skutečné je také notně navýšená. Svědkyně také uvedla, že syna do školky vodila ráno mezi osmou a devátou hodinou, zatímco evidované jsou příchody krátce po sedmé hodině, a to zjevně proto, aby bylo dosaženo kýžených dvou půldnů.
63. Nezletilá I [REDACTED], S [REDACTED] měla do skupiny S [REDACTED] docházet od 9.1.2018 do 16.3.2018, a to téměř denně. Svědkyně V [REDACTED], S [REDACTED] však uvedla, že její dcera do školky nechodila, neboť neměla dokončené povinné očkování. Svědkyně sice na začátku s obžalovanou podepsala smlouvu, ale dcera do školky poté nechodila. Dcera byla ve školce pouze jednou. Je tedy zcela zřejmé, že docházka je celá smyšlená.

64. Taktéž u nezletilých N [redacted] K [redacted] a S [redacted] P [redacted] byla dle sdělení MPSV zjištěna manipulace s evidovanou docházkou.
65. Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že evidovaná docházka výše uvedených dětí je v příkrém rozporu s realitou, kdy její značná část je zcela vymyšlená. Pokud by bylo vycházeno z docházky skutečné, nemohlo by být dle vyjádření MPSV dosaženo požadované 20% obsazenosti, a je tedy jasné, že dotace ve výši 180.576 Kč byla vyplacena neoprávněně.
66. Ze zprávy o realizaci č. 3 týkající se dětské skupiny S [redacted] plyne, že tuto zprávu zpracovala svědkyně Ř [redacted]. Přílohou této zprávy je mimo jiné i přehled docházky dětí za období od 1.5.2018 do 31.10.2018, kdy konkrétně byla zaznamenána docházka dětí A [redacted] K [redacted], N [redacted] K [redacted], S [redacted] P [redacted], A [redacted] K [redacted], I [redacted] P [redacted], O [redacted] P [redacted], V [redacted] S [redacted], V [redacted] B [redacted], S [redacted] I [redacted], F [redacted], F [redacted] E [redacted], N [redacted] R [redacted], D [redacted] T [redacted], E [redacted] B [redacted]. Celkový poměr obsazenosti zařízení pak dle zprávy činil 35,40 %. Současně byla vypracována i žádost o platbu č. 4 ze dne 13.1.2019, kdy dětská skupina požadovala vyplacení dotace ve výši 287.280 Kč. Dle sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR nebyla dotace ani z části vyplacena z důvodu identifikace nezpůsobilých výdajů, kdy nebyla zachována bezúhonnost u obžalované K [redacted] jakožto pečující osoby.
67. K docházce dětí byli jednak vyslechnuti jejich zákonní zástupci, a jednak byla provedena kontrola ze strany MPSV, z čehož vyplynulo, že vykazované údaje jsou oproti skutečné docházce navýšeny minimálně u F [redacted] a E [redacted] B [redacted], S [redacted] I [redacted] F [redacted], A [redacted] K [redacted], O [redacted] P [redacted], N [redacted] R [redacted], V [redacted] S [redacted], a D [redacted] T [redacted].
68. Nezletilá E [redacted] B [redacted] měla do skupiny S [redacted] chodit od 17.10.2018 do 31.10.2018 a její bratr F [redacted] pak od 10.9.2018 až do 31.10.2018. Svědkyně E [redacted] S [redacted] však uvedla, že její dcera E [redacted] byla ve školce pouze dvakrát. Ohledně ní je tedy docházka v podstatné části vymyšlená. Pokud jde o F [redacted], ten do školky sice chodil, ale svědkyně jej do školky vodila mezi sedmou až osmou hodinou ranní a vyzvedávala ho po spaní mezi druhou a třetí hodinou odpoledne, zatímco v evidenci jsou zaznamenány jeho každodenní pobyty až do cca 16:30 hod. Jeho odpolední docházka je tedy vymyšlená.
69. Nezletilá S [redacted] I [redacted] F [redacted] měla do skupiny S [redacted] chodit od 3.9.2018 do 31.10.2018, a to na denní bázi od cca 7:00 hod. do 13:30 hod. Svědkyně V [redacted] F [redacted], matka nezletilé, však uvedla, že dceru do školky vodila ráno zhruba v 08:30 hod. a vyzvedávala ji nejprve po obědě, okolo 12:30 hod., později tam dcera několikrát i přespala. Je tedy zjevné, že záznam o docházce opět neodpovídá realitě, kdy je zjevná snaha, aby každý den došlo k započítání dvou půldnů, a tedy k navýšení celkové docházky.
70. Nezletilý A [redacted] K [redacted] měl do skupiny S [redacted] docházet od 2.5.2018 do 29.6.2018, a to na denní bázi. Svědkyně I [redacted] K [redacted] uvedla, že záznamy o docházce syna neodpovídají realitě, kdy rozhodně ve školce nezůstával do 20:00 hod., neboť jej jeho otec nejpozději v 17:30 hod. vyzvedával. Syn také do školky nechodil do konce června, ale pouze do května, nebo začátku června. Svědkyně I [redacted] K [redacted] uvedla, že syn ve školce nezůstával do 20:00 hod., jak je v přehledu docházky uvedeno, neboť jej jeho otec nejpozději v 17:30 hod. vyzvedával. Syn také do školky nechodil do konce června, ale pouze do května, nebo do začátku června. Je tedy zjevné, že docházka je opět uměle navyšována, a to minimálně o třetinu zaznamenaných dnů.

71. Nezletilý O [redacted] P [redacted] měl do skupiny S [redacted] chodit od 1.6.2018 do 22.8.2018, a to na denní bázi. Matka nezletilého, svědkyně I [redacted] P [redacted], uvedla, že její syn v červnu již školku navštívil pouze ve dnech 1., 14., a 15.6. Svědkyně syna do školky vodila ráno mezi osmou a devátou hodinou. Z uvedeného je zjevné, že evidovaná docházka se zcela rozchází s realitou, kdy je do značné míry celá vymyšlená.
72. Nezletilá V [redacted] Š [redacted] měla skupinu S [redacted] navštěvovat od 19.7.2018 do 31.10.2018, a to denně. Svědkyně H [redacted] Š [redacted] však uvedla, že její dcera do školky chodila až od září 2018 a poté byla hodně nemocná. Dceru také určitě nevodila na sedmou hodinu ráno, ale přijížděla s ní až po osmé hodině. Z výpovědi svědkyně je tedy opět zjevné, že docházka je značně nadsazená, kdy za dobu do 22.8.2018 je zcela vymyšlená, dále není nijak patrná vysoká nemocnost nezletilé a v rozporu s realitou jsou zaznamenány i brzké příchody okolo sedmé hodiny, aby mohlo dojít k započtení dvou půldnů.
73. Nezletilý D [redacted] T [redacted] měl do skupiny S [redacted] chodit od 1.10.2018 do 31.10.2018. Svědkyně M [redacted] B [redacted], matka nezletilého, si již nebyla schopna přesně vybavit, kdy její syn do školky docházel, nicméně uvedla, že si jej vyzvedávala okolo 13:30 hod. a nikoli až po 16:30 hod., jak je uvedeno v evidenci. Opět je tedy zjevné, že docházelo k navyšování docházky, kdy odpolední docházka ve skupině S [redacted] je smyšlená (nezletilý byl ještě evidován ve skupině H [redacted]).
74. Taktéž u nezletilé N [redacted] R [redacted] byla dle sdělení MPSV zjištěna manipulace s evidovanou docházkou.
75. Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že evidovaná docházka výše uvedených dětí je v příkrém rozporu s realitou, kdy její značná část je zcela vymyšlená. Pokud by bylo vycházeno z docházky skutečné, nemohlo by být i dle sdělení MPSV dosaženo požadované 20% obsazenosti, a to i vzhledem k tomu, že další část vykazovaných půldnů nebylo možno započíst, jelikož nebyla splněna podmínka bezúhonnosti pečující osoby, tedy obžalované, kvůli čemuž požadovaná část dotace ve výši 287.280 Kč nebyla ze strany MPSV vyplacena.
76. Jde-li o dětskou skupinu H [redacted], ze zprávy o realizaci č. 2 týkající se dětské skupiny H [redacted] plyne, že tuto zprávu zpracovala svědkyně Ř [redacted]. Přílohou této zprávy je mimo jiné i přehled docházky dětí za období od 1.11.2017 do 30.4.2018, kdy konkrétně byla zaznamenána docházka dětí N [redacted] K [redacted], A [redacted] K [redacted], S [redacted] P [redacted], A [redacted] K [redacted], I [redacted] S [redacted], O [redacted] P [redacted], I [redacted] P [redacted], E [redacted] K [redacted], A [redacted] B [redacted]. Celkový poměr obsazenosti zařízení pak dle zprávy činil 20,12 %. Současně byla vypracována i žádost o platbu č. 3 ze dne 20.8.2018, kdy dětská skupina požadovala vyplacení dotace ve výši 164.160 Kč. Dle sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR byla dotace v uvedené částce vyplacena.
77. K docházce dětí byli jednak vyslechnuti jejich zákonní zástupci, a jednak byla provedena kontrola ze strany MPSV, z čehož vyplynulo, že vykazované údaje jsou oproti skutečné docházce navýšeny minimálně u A [redacted] B [redacted], A [redacted] K [redacted], N [redacted] K [redacted], I [redacted] P [redacted], O [redacted] P [redacted], S [redacted] P [redacted] a I [redacted] S [redacted].
78. Docházka u A [redacted] B [redacted] byla v dětské skupině H [redacted] evidována v osmi dnech, kdy bylo celkem započteno 11 půldnů. Svědkyně B [redacted], matka nezletilé, však vypověděla, že její dcera ve školce nikdy zapsaná nebyla a s dcerou se byla ve školce jen asi dvakrát, nebo třikrát podívat. Docházka A [redacted] B [redacted] je tak zcela smyšlená.

79. Nezletilý A [redacted] K [redacted] měl do skupiny H [redacted] docházet od 18.1.2018 do 29.3.2018, a to nepravidelně. Svědkyně K [redacted] však uvedla, že její syn v únoru a po část března školku nenavštěvoval, neboť měl zlomenou nohu. V přehledu docházky je však uvedeno, že nezletilý docházel do školky jak v únoru (13 dnů), tak v březnu (11 dnů). Minimálně část docházky je tak opět zcela smyšlená.
80. Nezletilý O [redacted] P [redacted] měl do skupiny H [redacted] docházet od 1.2.2018 do 29.3.2018. Svědkyně I [redacted] P [redacted] uvedla, že její syn chodil do školky až od 13.2.2018 a poté přesně specifikovala, že její syn byl v únoru 2018 ve školce ve dnech 13., 16., 20., 22. a 23.2. dopoledne. Celý den byl ve školce ve dnech 26., 27. a 28.2. V březnu pak syn byl ve školce ve dnech 9., 12., 13., 14., 19., 20., a 21.3., vždy na tři hodiny. Dále do školky chodil i 26., 27., a 28.3. Pokud tedy porovnáme docházku evidovanou a docházku skutečnou, je zřejmé, že se vůbec neshodují, kdy evidovaná docházka vypadá jako zcela náhodně vygenerovaná a oproti docházce skutečné je také notně navýšená. Svědkyně také uvedla, že syna do školky vodila ráno mezi osmou a devátou hodinou, zatímco evidované jsou příchody krátce po sedmé hodině, a to zjevně proto, aby bylo dosaženo kýžených dvou půldnů.
81. Nezletilá I [redacted] S [redacted] měla do skupiny H [redacted] docházet od 22.1.2018 do 29.3.2018. Svědkyně V [redacted] S [redacted] však uvedla, že její dcera do školky nechodila, neboť neměla dokončené povinné očkování. Svědkyně sice na začátku s obžalovanou podepsala smlouvu, ale dcera do školky poté nechodila. Dcera byla ve školce pouze jednou. Je tedy zcela zřejmé, že docházka je celá smyšlená.
82. Taktéž u nezletilých N [redacted] K [redacted], I [redacted] P [redacted] a S [redacted] P [redacted] byla dle sdělení MPSV zjištěna manipulace s evidovanou docházkou.
83. Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že evidovaná docházka výše uvedených dětí je v příkrém rozporu s realitou, kdy její značná část je zcela vymyšlená. Pokud by bylo vycházeno z docházky skutečné, nemohlo by být dle vyjádření MPSV dosaženo požadované 20% obsazenosti, a je tedy jasné, že dotace ve výši 164.160 Kč byla vyplacena neoprávněně.
84. Ze zprávy o realizaci č. 3 týkající se dětské skupiny H [redacted] plyne, že tuto zprávu zpracovala svědkyně Ř [redacted]. Přílohou této zprávy je mimo jiné i přehled docházky dětí za období od 1.5.2018 do 31.10.2018, kdy konkrétně byla zaznamenána docházka dětí A [redacted] K [redacted], A [redacted] K [redacted], S [redacted] P [redacted], I [redacted] P [redacted], O [redacted] P [redacted], F [redacted] B [redacted], M [redacted] B [redacted], D [redacted] T [redacted], M [redacted] Š [redacted], S [redacted] M [redacted]. Celkový poměr obsazenosti zařízení pak dle zprávy činil 25,03 %. Současně byla vypracována i žádost o platbu č. 4 ze dne 23.1.2019, kdy dětská skupina požadovala vyplacení dotace ve výši 205.200 Kč. Dle sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR nebyla dotace ani z části vyplacena z důvodu identifikace nezpůsobilých výdajů, kdy nebyla zachována bezúhonnost u obžalované K [redacted] jakožto pečující osoby.
85. K docházce dětí byli jednak vyslechnuti jejich zákonní zástupci, a jednak byla provedena kontrola ze strany MPSV, z čehož vyplynulo, že vykazované údaje jsou oproti skutečné docházce navýšeny minimálně u M [redacted] B [redacted], F [redacted] B [redacted], S [redacted] M [redacted], S [redacted] P [redacted], M [redacted] Š [redacted] a D [redacted] T [redacted].
86. Nezletilá M [redacted] B [redacted] měla do skupiny H [redacted] chodit od 6.9.2018 do 31.10.2018. Matka nezletilé, svědkyně H [redacted] B [redacted] potvrdila, že její dcera chodila do D [redacted] od září 2018, přičemž dcera školku nejprve navštěvovala pouze v dopoledních hodinách, kdy přicházela mezi 08:00 hod. – 08:30 hod. a nikoli tedy v sedm

hodin ráno, jak je uvedeno v evidenci. Je tedy zjevné, že záznam o docházce neodpovídá realitě, kdy v evidenci jsou záznamy o docházce od sedmi hodin od rána do 16:41 hod., a je tedy patrná snaha, aby každý den došlo k započítání dvou půldnů, a tedy k navýšení celkové docházky.

87. Nezletilý F. B. měl do skupiny H. chodit od 3.9.2018 až do 31.10.2018. Svědkyně E. S. však uvedla, že její syn F. do školky sice chodil, ale svědkyně jej do školky vodila mezi sedmou až osmou hodinou ranní a vyzvedávala ho po spaní mezi druhou a třetí hodinou odpoledne, zatímco v evidenci jsou zaznamenány jeho časné příchody krátce po sedmé hodině a taktéž šest odpoledních pobytů až do zhruba 19:40 hod. Minimálně odpolední docházka je tedy vymyšlená.
88. Nezletilá S. M. měla do skupiny H. chodit od 5.10.2018 do 31.10.2018. Svědkyně H. M. S., matka nezletilé, však uvedla, že zvažovala, že by její dcera chodila do D. Za tímto účelem se byla svědkyně i s dcerou ve školce asi sedmkrát podívat (zhruba dvakrát či třikrát byly na hřišti, dvakrát na plavání a dvakrát v solné jeskyni, což si svědkyně vždy hradila). Vždy šlo o přibližně dvě hodiny. Je tedy zjevné, že nezletilá nebyla ve školce nikdy zapsaná, a její docházka neměla být vůbec evidována. Celá docházka je tedy pouze smyšlená, kdy jde o celkem 38 půldnů.
89. Nezletilá M. Š. měla do skupiny H. chodit od 3.10.2018 do 31.10.2018. Matka nezletilé, svědkyně Z. V., uvedla, že v říjnu svědkyně platila školkovnou za osm dnů, z čehož plyne, že evidovaná docházka je navýšená o třináct dnů a i ve dnech, kdy nezletilá do školky chodila, byla její docházka navyšována, kdy svědkyně V. uvedla, že dceru do školky vodila později než v sedm hodin ráno, jak je evidováno. Opět tedy docházelo k upravení docházky tak, aby mohly být započteny dva půldny každý den.
90. Nezletilý D. T. měl do skupiny H. chodit od 11.9.2018 do 31.10.2018. Svědkyně M. B., matka nezletilého, si již nebyla schopna přesně vybavit, kdy její syn do školky docházel, nicméně uvedla, že syna vodila do školky okolo 07:30 hod. a vyzvedávala si jej do 13:30 hod. Z přehledu docházky je pak zjevné, že příchody nezletilého jsou mírně upraveny směrem k sedmé hodině ranní tak, aby mohlo každý den dojít k započtení dvou půldnů.
91. Taktéž u nezletilé S. P. byla dle sdělení MPSV zjištěna manipulace s evidovanou docházkou.
92. Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že evidovaná docházka výše uvedených dětí je v příkrém rozporu s realitou, kdy její značná část je zcela vymyšlená. Pokud by bylo vycházeno z docházky skutečné, nemohlo by být i dle sdělení MPSV dosaženo požadované 20% obsazenosti, a to i vzhledem k tomu, že další část vykazovaných půldnů nebylo možno započíst, jelikož nebyla splněna podmínka bezúhonnosti pečující osoby, tedy obžalované, kvůli čemuž požadovaná část dotace ve výši 205.200 Kč nebyla ze strany MPSV vyplacena.
93. Pokud jde o dětskou skupinu C., ze zprávy o realizaci č. 2 týkající se dětské skupiny C. plyne, že tuto zprávu zpracovala svědkyně Ř. Přílohou této zprávy je mimo jiné i přehled docházky svědkyně I., jakožto pečující osoby, která byla zaměstnána od 20.10.2017 na dohodu o pracovní činnosti, a dětí za období od 1.5.2018 do 31.10.2018, kdy konkrétně byla zaznamenána docházka dětí A. K., J. Z., M. Z., J. K., J. K., A. K., M.

- K [redacted] a M [redacted] P [redacted]. Celkový poměr obsazenosti zařízení pak dle zprávy činil 23,33 %. Současně byla vypracována i žádost o platbu č. 3 ze dne 6.2.2019, kdy dětská skupina požadovala vyplacení dotace ve výši 188.784 Kč. Dle sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR byla vyplacena dotace v částce 173.781,78 Kč, kdy zbývající požadovaná částka nebyla vyplacena z důvodu opožděného předložení zprávy o realizaci.
94. K docházce dětí byli jednak vyslechnuti jejich zákonní zástupci, a jednak byla provedena kontrola ze strany MPSV, z čehož vyplynulo, že vykazované údaje jsou oproti skutečné docházce navýšeny minimálně u A [redacted] a M [redacted] K [redacted] J [redacted] a J [redacted] K [redacted], a J [redacted] a M [redacted] Z [redacted].
 95. Nezletilí A [redacted] a M [redacted] K [redacted] měli do skupiny C [redacted] chodit od 12.9.2018 do 31.10.2018. Otec nezletilých, svědek M [redacted] K [redacted] uvedl, že synové do školky chodili většinou dvakrát týdně na dopoledne, zatímco evidována je jejich téměř každodenní docházka. Počet vykázaných dní tak byl jednoznačně navýšen, a to minimálně dvojnásobně.
 96. Nezletilí J [redacted] a J [redacted] K [redacted] měli do skupiny C [redacted] a J [redacted] K [redacted] chodit od 6.9.2018 do 31.10.2018. Svědkyně K [redacted] K [redacted], matka nezletilých, však uvedla, že synové do školky nechodili tak často, jak je evidováno, jelikož by to svědkyně nebyla schopna zaplatit. Počet vykázaných dní tak byl opět navýšen u obou chlapců, byť z výpovědi svědkyně nelze dovodit, o kolik dnů celkem šlo.
 97. Taktéž u nezletilých J [redacted] a M [redacted] Z [redacted] byla dle sdělení MPSV zjištěna manipulace s evidovanou docházkou.
 98. Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že evidovaná docházka výše uvedených dětí je v příkrém rozporu s realitou, kdy její část je zcela vymyšlená. Další problém však tkví v tom, že u dětské skupiny C [redacted] T [redacted] byla jako pečující osoba evidována svědkyně I [redacted], u které nebyla prokázána její odborná způsobilost pro výkon této činnosti, jak je uvedeno ve specifických pravidlech v kapitole 5.3.2, a tedy nárok na dotaci nemohl vzniknout za dobu, kdy o děti pečovala svědkyně I [redacted]. Jak svědkyně I [redacted], tak obžalovaná sice tvrdí, že měly doklad o odborné způsobilosti svědkyně I [redacted], který ale zanechaly ve starém bytě, ze kterého je pronajímatel vyhodil. Toto tvrzení je ale zjevně lživé, kdy lze konstatovat, že je krajně podezřelé, že ani obžalovaná, ani svědkyně I [redacted] si nemohou vzpomenout, jakou odbornou kvalifikaci svědkyně I [redacted] získala a kde se tak stalo. Taktéž lze poukázat na výpověď svědkyň K [redacted] a G [redacted], ze kterých vyplynulo, že svědkyně I [redacted] se opakovaně pokoušela absolvovat kurz chůvy, leč neúspěšně. Pokud by však skutečně měla svědkyně I [redacted] potřebnou kvalifikaci, neměla by důvod absolvovat ještě kurz chůvy. Je tedy jasné, že svědkyně I [redacted] potřebnou kvalifikaci nikdy nesplňovala a jak ona, tak obžalovaná si toho musely být vědomé, což jim však nezabránilo, aby v tomto směru uváděly nepravdivé údaje v žádosti o poskytnutí a vyplacení dotace.
 99. Z vyjádření MPSV pak vyplynulo, že pokud by bylo vycházeno z docházky skutečné a nebyly by započítány půldny, kdy o děti pečovala svědkyně I [redacted], nemohlo by být dosaženo požadované 20% obsazenosti, a je tedy jasné, že dotace ve výši 173.781,78 Kč byla vyplacena neoprávněně.
 100. Řada dalších pochybení pak byla u všech dětských skupin zjištěna provedenou kontrolou MPSV, kdy v dětské skupině C [redacted] byla provedena kontrola dne 19.3.2019,

přičemž výsledky této kontroly jsou zachyceny v protokolu o kontrole č. 003406-2019/OPZ. Kontrolou bylo mimo jiné zjištěno, že v elektronickém docházkovém systému byly evidovány záznamy pouze za období od 1.5.2018 do 31.10.2018, tedy v systému absentovaly údaje o docházce dětí za období od 1.11.2018, které nebyly doloženy. Nebylo doloženo ani prohlášení o docházce jednotlivých dětí potvrzené rodičem, a to u dětí A [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted], J [redacted] K [redacted], J [redacted] K [redacted], J [redacted] Z [redacted], M [redacted] Z [redacted] a M [redacted] P [redacted]. Dále nebyly předloženy doklady prokazující vazbu rodičů na trh práce, a to u dětí A [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted], J [redacted] K [redacted], J [redacted] K [redacted] a M [redacted] P [redacted]. Dále u pečující osoby A [redacted] L [redacted] nebyla doložena její odborná způsobilost. Stejně tak dne 19.3.2019 byla provedena kontrola v dětské skupině S [redacted], přičemž výsledky této kontroly jsou zachyceny v protokolu o kontrole č. 003405-2019/OPZ. Stejně jako v předchozím případě bylo zjištěno, že v elektronickém docházkovém systému byly evidovány záznamy pouze za období od 1.5.2018 do 31.10.2018, tedy v systému absentovaly údaje o docházce dětí za období od 1.11.2018, které nebyly doloženy. Nebylo doloženo ani prohlášení o docházce jednotlivých dětí potvrzené rodičem, a to u dětí [redacted]

[redacted] Zároveň bylo zjištěno, že obžalovaná K [redacted] nemůže být od 28.3.2018 považována za bezúhonnou z důvodu ztráty bezúhonnosti. Obžalovaná navíc vykazovala docházku souběžně ve dvou dětských skupinách, kdy ve stejný čas působila ve skupině S [redacted] a H [redacted]. Dne 19.3.2019 byla provedena kontrola i v dětské skupině H [redacted], kdy výsledky této kontroly jsou zachyceny v protokolu o kontrole č. 003403-2019/OPZ. Kontrolou bylo mimo jiné zjištěno, že v elektronickém docházkovém systému byly evidovány záznamy pouze za období od 1.11.2017 do 31.10.2018, tedy v systému absentovaly údaje o docházce dětí za období od 1.11.2018, které nebyly doloženy. Nebylo doloženo ani prohlášení o docházce jednotlivých dětí potvrzené rodičem, a to u dětí [redacted]

[redacted] Dále nebyly předloženy doklady prokazující vazbu rodičů na trh práce, a to u dětí [redacted]

[redacted] Opět pak byl také konstatován zánik bezúhonnosti obžalované, která nemůže být pečující osobou. Ve všech případech pak bylo závěrem konstatováno, že nebyla dosažena minimální hranice obsazenosti, která se pohybovala okolo 5 %.

101. Část již schválených dotačních prostředků tedy následně nebyla proplacena, jak již bylo výše uvedeno, o čemž byly jednotlivé dětské skupiny vyzvány přípisy ze dne 2 a 3.4.2019. Dětské skupině S [redacted] tak nebyla vyplacena částka 287.280 Kč, dětské skupině H [redacted] nebylo vyplaceno 205.200 Kč a dětské skupině C [redacted] nebylo vyplaceno 15.022,22 Kč.

102. Všechny dětské skupiny byly následně vyzvány k vrácení vyplacených dotací, kdy dětská skupina H [redacted] měla vrátit částku 509.688 Kč, dětská skupina S [redacted]

měla vrátit částku 690.264 Kč a dětská skupina C [redacted] měla vrátit částku 683.469,78 Kč. V případě dětské skupiny H [redacted] byla důvodem vrácení peněžních prostředků nedostatečná obsazenost zařízení péče o děti, v případě dětské skupiny S [redacted] se pak opět jednalo o problém s vykazováním docházky dětí, kdy poskytovateli dotace nebyla doložena docházka všech dětí podepsaná rodiči, nebyli doloženy smlouvy o poskytování služby péče o dítě a docházelo k chybné evidenci docházky dětí, nebyl doložen věk dětí, nedošlo k prokázání vazby rodičů dětí na trh práce, nedošlo k zajištění dostatečného počtu pečujících osob, kdy obžalovaná nemohla být pečující osobou v důsledku svého odsouzení za úmyslný trestný čin, v případě dětské skupiny C [redacted] [redacted] šlo znovu o problém s vykazováním docházky dětí, kdy poskytovateli dotace nebyla doložena docházka všech dětí podepsaná rodiči, nedošlo k prokázání vazby rodičů dětí na trh práce, nedošlo k zajištění dostatečného počtu pečujících osob, kdy nebyla doložena odborná způsobilost svědkyně L [redacted], matky obžalované.

103. Ze všech výše uvedených skutečností má tedy soud za jednoznačným způsobem prokázané, že se obžalovaná (společně se svědkyní K [redacted], která již byla uznána vinnou rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 6 T 1/2023-98 ze dne 5.1.2023) dopustila jednání popsaného pod bodem II. tohoto rozsudku, kdy obžalovaná společně se svědkyní K [redacted] způsobily na neoprávněně vyplacených dotacích škodu v celkové výši 518.517,78 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí škodu ve výši 85 % z této částky, tedy 440.740,11 Kč a České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí škodu odpovídající 15%, tedy 77.777,67 Kč a dále hrozil vznik škody v celkové výši 507.482,22 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí ve výši 85 % z této částky, tedy 431.359,89 Kč a České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí ve výši 15%, tedy 76.122,33 Kč.
104. Jednání obžalované popsané pod bodem I. tohoto rozsudku soud kvalifikoval jako přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 4 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kdy v řízení bylo prokázáno, že obžalovaná použila dotační prostředky, které byly čerpané za účelem vybudování a provozu zařízení péče o děti předškolního věku, pro své soukromé účely. Obžalovaná se tohoto jednání dopustila se svědkyní K [redacted], která celý projekt zaštiťovala svým jménem a de facto vystupovala v pozici tzv. bílého koně. Svědkyně K [redacted] již za své jednání byla odsouzena rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 6 T 1/2023-98 ze dne 5.1.2023. Obžalovaná společně se svědkyní K [redacted] způsobily škodu ve výši 379.303 Kč, tedy větší škodu ve smyslu § 138 tr. zákoníku. Totožné jednání pak bylo posouzeno i jako přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kdy část finančních dotačních prostředků použitých v rozporu s jejich účelem ve výši 322.407,55 Kč pocházela z rozpočtu spravovaného Evropskou unií, čímž vznikla škoda v uvedené výši, tedy větší škoda ve smyslu § 138 tr. zákoníku.
105. Jednání obžalované popsané pod bodem II. tohoto rozsudku soud kvalifikoval zejména jako zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť v řízení bylo prokázáno, že obžalovaná uváděla nepravdivé údaje o docházce dětí do dětských skupin, o odborné způsobilosti svědkyně L [redacted] k péči o děti a také ohledně své trestní bezúhonnosti. Všechny nepravdivé údaje byly uváděny s cílem vylákání dotačních prostředků, k jejichž vyplacení by nedošlo, byly-li by uváděny pravdivé údaje. Obžalovaná se tohoto jednání opětovně dopustila se svědkyní K [redacted], která celý projekt zaštiťovala svým jménem a de facto vystupovala v pozici tzv. bílého koně. Svědkyně K [redacted] již za své jednání byla odsouzena rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 6 T 1/2023-98 ze dne

- 5.1.2023. Obžalovaná, společně se svědkyní K████████, způsobilý škodu ve výši 518.517,78 Kč a dále hrozil vznik škody v celkové výši 507.482,22 Kč, kdy tyto prostředky již nebyly vyplaceny. Došlo tedy ke způsobení následku v podobě větší škody, další útoky, jimiž by v souhrnu došlo ke způsobení značné škody, již ale nedospěly do stadia dokonání, a bez přičinění obžalované zůstaly jen ve stadiu pokusu. Celý skutek tak byl posouzen jako pokus zločinu dotačního podvodu podle § 21 odst. 1 a § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, kdy celková výše škody, včetně zamýšlené, přesáhla hranici škody značné.
106. Dlužno říci, že způsob provedení činu dokládá, že obžalovaná chtěla způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný v jeho ustanoveních § 212 tr. zákoníku a 260 tr. zákoníku, kdy peněžní prostředky používala pro své účely zcela cíleně a vědomě a taktéž nepravdivé údaje uváděla právě proto, aby jí byly dotační prostředky vyplaceny. Nelze proto než uzavřít, že se činů dopustila v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
107. Při stanovení druhu a výše trestu soud postupoval podle obecných hledisek pro ukládání trestů, daných ustanovením § 39 a následujících tr. zákoníku, přičemž přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, máje na zřeteli splnění účelu trestu. Soud musel vzít v úvahu, že obžalovaná se nejzávažnějšího zločinu dopustila toliko ve stadiu pokusu. Žádnou speciální polehčující okolnost pak soud v případě obžalované neshledal. Na druhou stranu obžalované nepochybně přitěžuje její trestní minulost, když již byla Obvodním soudem pro Prahu 3 v řízení vedeném pod sp. zn. 14 T 41/2016 dne 24.10.2017 (v právní moci od 28.3.2018) odsouzena i pro zločin podvodu, tedy pro trestnou činnost totožného charakteru jako v této věci. Obžalovaná se posuzovaného jednání dokonce dopustila ve zkušební době zmiňovaného podmíněného odsouzení, která započala běžet dne 28.3.2018 a skončila dne 28.3.2022, a tedy ani hrozba výkonu trestu podmíněně odloženého jí od páchání trestné činnosti neodradila. Obžalované také přitěžuje, že se dopustila více trestných činů, a byl jí tedy ukládán úhrnný trest. Obžalovaná byla v dané věci ohrožována trestem odnětí svobody v trvání od dvou do osmi let, přičemž soud pak po zvážení všech shora uvedených okolností a skutečností případu dospěl k závěru, že je na místě uložit obžalované trest odnětí svobody již ve druhé třetině zákonem stanovené trestní sazby, tedy v trvání tří roků a šesti měsíců, přičemž soud zohlednil i skutečnost, že obžalovanou velice pravděpodobně čeká i výkon trestu v trvání dvou roků z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3, sp. zn. 14 T 41/2016 dne 24.10.2017, jehož výkon jí byl podmíněně odložen. Soud pak obžalovanou pro výkon trestu podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.
108. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Česká republika zastoupená jednak Ministerstvem financí, které uplatnilo nárok na náhradu škody ve výši 1.740.444,51 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % z této částky od 22.12.2021 do zaplacení a jednak Ministerstvem práce a sociálních věcí, které uplatnilo nárok na náhradu škody ve výši 2.239.005,27 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % z této částky. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaná jednáním popsáním pod bodem I. tohoto rozsudku způsobilá škodu ve výši 379.303 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí škodu ve výši 85 % z této částky, tedy 322.407,55 Kč a České republice zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí škodu ve výši 15 %, tedy 56.895,45 Kč. Jednáním popsáním pod bodem II. tohoto rozsudku pak obžalovaná způsobilá škodu ve výši 518.517,78 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí škodu ve výši 85 % z této částky, tedy 440.740,11 Kč a České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí škodu odpovídající 15 %, tedy 77.777,67 Kč. V řízení tedy bylo prokázáno, že Ministerstvu financí, na které přešel nárok Evropského sociálního fondu, obžalovaná způsobilá škodu v celkové výši 763.147,66 Kč a Ministerstvu práce a sociálních věcí obžalovaná způsobilá škodu ve výši 134.673,12 Kč. Soud proto uložil

povinnost obžalované škodu v uvedené výši nahradit a to se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,5 % ročně jdoucím od 11.6.2022 (když se dne 9.6.2022 mohla obžalovaná seznámit se spisem, dalšího dne jí uplynula lhůta k plnění a od 11.6.2022 je tedy v prodlení) do zaplacení. Ohledně zbývajících nároků na náhradu škody pak soud jak Ministerstvo financí, tak Ministerstvo práce a sociálních věcí odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Oba subjekty sice argumentují, že se obžalovaná dopustila celé řady dalších pochybení, a na místě je tedy rozhodnout o celých vznesených nárocích, ale k tomu je třeba říci, že tato další pochybení nebyla v řízení projednávána, a proto bylo rozhodnuto toliko o povinnosti k náhradě škody, která vyplynula z provedeného dokazování.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Krajského soudu v Praze), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Praze rozhoduje nadřízený vrchní soud - Vrchní soud v Praze. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 25. března 2024

JUDr. Ing. Michal Tomáš v. r.
předseda senátu